

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

திங்கட்கிழமை, 1978 செப்டம்பர் 11

சென்னை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாற்றுத்தலைவர் (திரு. ஈ.எஸ். வெங்கடேசன்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது,

1. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

Bringing Down Price Level of Essential Commodities.

* 61. Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTO. SHAM): Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the State Government have held discussions with the Central Government regarding the steps to be taken for bringing down the price level of all essential commodities;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon.

இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைக் குறைப்பு

திரு. பி.ஆர். தாமஸ் (திரு.டி.சந்தோஷம் சார்பில்):மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன். .

(அ) மாநில அரசு, எல்லா இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக மத்திய அரசுடன் விவாதித்து வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு.க.உரோ. எட்மண்ட்: (அ), (இ) & (உ):விலை வாசிகள் உயரும் நேரத்தில் நிலைமையை விழிப்பாகக் கவனித்து, உரிய நடவடிக்கைகளை மாநில அரசு எடுக்க முன்வருகிறது. மத்திய அரசும் அவ்வப்போது மாநில அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு பொதுவான அணுகு முறைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இன்றியமையாப் பொருட்களின் வர்த்தகம் பெரும்பாலும்

[1978 செப்டம்பர் 11]

தனியார் கையிலிருக்கின்றது. உரிமங்கள் வழங்குதல், வர்த்தகக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள், கையிருப்புக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலமாகத்தான், மத்திய மாநில அரசுகள் விலைவாசிகள் நிலைமையை கண்காணிக்க இப்போது வழி உள்ளது. எண்ணெய் வகைகள், பருப்பு வகைகள் ஆகியவற்றில் வர்த்தகர்கள் கையிருப்புக்கு உச்சவரம்புகள் நிர்ணயித்து, மத்திய அரசு ஆணைகள் வெளியிட்டுள்ளது. இவை மாநில அரசினால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இது போலவே மக்கள் அன்றாடம் வாங்கும் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் கையிருப்பு உள்ளதா, விற்பனை விலை என்ன என்பதைப் பொது மக்களுக்கு அறிவிக்கும் பலகைகளை ஒவ்வொரு கடைகளிலும் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மத்திய அரசின் பொதுவான கொள்கை வரம்புகளுக்கு உட்பட்டும், மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டும், விலைவாசிப் பிரச்சினையில் அரசு உன்னிப்பாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. நுகர்வோர் தங்கள் நலனைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள விழிப்பாக இருப்பதும் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதில் முக்கியமான ஓர் அம்சம். இன்றியமையாப் பொருட்களுக்கு வர்த்தகர்களே சுய கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்வதற்காக, ஆலோசனை கூற பண்டக்குழுக்கள் (Commodities Board) நியமன்க்கும் யோசனையையும் வர்த்தகர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று, உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் அழைப்பு விடுத்துள்ளேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிவிப்பு ஏறக்குறைய எல்லா இன்றியமையாப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும் என்றும், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து கவனமாக இருந்து செயல்படுவதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அண்மையில் 'சிமெண்ட்' தனியார் வியாபாரிகளால் மிகவும் அதிகமாக விலை உயர்த்தப்பட்டு விற்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இதில் கண்காணிப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு சிமெண்ட்டின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி அது தாராளமாகக் கிடைக்கும் வகையில் என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்றியிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சிமெண்ட்டின் விலையை கட்டுப்படுத்துவது என்பது உணவு வழங்குத்துறையின் அதிகாரத்தில் இல்லை. அது இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டைப் பொறுத்தது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: அப்படியென்றால் இன்றியமையாப் பொருள்களின் கீழ் சிமெண்ட் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: இன்றியமையாப் பொருள்கள் பட்டியலின்கீழ் 'சிமெண்ட்' எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. சிமெண்ட்டினுடைய

1978 செப்டம்பர் 11]

விலையைக் கண்காணிக்கிற அதிகாரம் உணவு வழங்குத்துறைக்கு இல்லை என்றாலும், தொழில் துறைச் செயலாளரோடு இதுபற்றிக் கலந்து பேசி இதன் விலையைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்றும் இதன் விலையைக் கட்டுப்பாடாக வைத்திருக்க வேண்டிய அனைத்து முயற்சிகளையும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஏற்கெனவே கேட்டுக்கொண்டுள்ளேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையை கட்டுப்படுத்துகிற வகையில் அரசு எடுக்கிற முறைகளை, பாங்கினை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இன்றியமையாப் பொருள்களில் மிகவும் தேவைப்படுகிற விறகின் விலை இப்போதுடன் ஒன்றுக்குப் ரூ. 200 அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டது. அரசுக் காடுகளிலிருந்து கூப்பாக ஏலம் விடும்போது, சென்ற ஆண்டில் என்ன விலைக்கு ஏலம் விடப்பட்டதோ அதைவிட அதிகமான தொகைக்கு இந்த ஆண்டு விடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே விறகின் விலை உயராமலிருக்க அரசு என்ன கட்டுப்பாடு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: கடந்த ஆண்டு தமிழகத்தில் புயல் வெள்ளம் வீசிய நேரத்தில் பொதுமக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படும் விறகின் விலை அதிகமாக ஏறுகிறது என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்த நேரத்தில், அப்போது வனத்துறைப் பொறுப்பில் நான் அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால், தமிழக வனத்துறையின் மூலமாக விறகை நேரடியாக நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் கொண்டு சென்று விற்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ததன் மூலமாக, விறகு விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, இன்றையதினம் வனத்துறையின் அமைச்சராக மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களோடு நான் பேசி அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டுக்கொள்ள இருக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the recent floods in the North have caused great havoc and it is expected that we are likely to have very severe shortages of pulses, grams, edible oils, etc. May I know whether the Tamil Nadu Government have considered this matter and whether they have enough buffer stocks of certain essential commodities for fulfilling the commitments of our Civil Supplies shops in Tamil Nadu at present?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வளவு பயப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமான அளவுக்கு எண்ணெயை குஜரத் மாநிலத்திலிருந்துதான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். குஜரத்

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாநிலம் வெள்ளத்தால் தற்போது பாதிக்கப்படவில்லை. மேலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எண்ணெய் நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருக்கிறது. அதைப் போலவே சில அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் தேவையைப் பொறுத்த வகையிலும் நாம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாநிலங்களிலிருந்து அதிகமாக வாங்குவது இல்லை. ஆகவே இதைப்பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன். மேலும் அரசு ஆரம்பித்திருக்கிற நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விற்பனைக்காகத் தேவைப்படும் பொருள்களும் விற்பனை செய்வதற்குத் தேவையான அளவு அரசின் கையிருப்பில் இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இன்றியமையாத பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதைப் பொறுத்தவரையில், தமிழக அரசின் உணவுத்துறை இதனை வாங்குவோர் கோணத்திலிருந்து அணுகுகிறதா அல்லது பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று அவர்களுடைய கோணத்திலிருந்து அணுகுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். உதாரணமாக மணிலாவைப் பொறுத்தவரையில், சமீபகாலத்தில் அதன் விலை மிக வேகமாகக் குறைந்து வருகிறது. இதன் விளைவாக விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் மற்ற பொருள்களின் விலைகள் குறையாத நிலையில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள் மட்டும் விலை குறையும் நிலையில் மிகுந்த சங்கடத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். இதோடு ஏற்கனவே இருக்கிற பிரச்சினைகளே திராத நிலையில், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் உண்டாகும் போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் கோணத்திலிருந்து அணுகி விவசாயிகளினுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை குறைவு ஏற்படாத அளவுக்கு, முடிந்த அளவுக்கு கூடுதலான விலை கிடைக்கத் தக்க வகையில் நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.க.உரோ. எட்மண்ட்: இரண்டு குழப்பமான கேள்விகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். குறைந்த விலையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது. அதற்கு வாங்குகிறவர்களுடைய பக்கத்திலேயிருந்து தான் கண்காணிக்க வேண்டுமே தவிர, உற்பத்தி செய்பவர்களின் பக்கம் இருந்துகொண்டு கண்காணிக்க முடியாது. அவ்வாறு செய்தால், விலையைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட முடியாது. பொருள் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு மட்டும் அரசு வந்தால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கூடுதலாக விலை கிடைக்கும். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் குறைந்த விலையில் தரவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் நோக்கம் என்று தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். நாம் விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயக் கொள்முதல் அல்லது சாதாரண

1978 செப்டம்பர் 11]

கொள்முதல் செய்வது என்று முடிவு எடுத்தது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நெல் மற்றும் அரிசி மட்டும் தான். இவைகளுக்கான விலையை நாம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அப்படிக்கொள்முதல் செய்யும்போது, முழுமையான மனநிறைவு கொள்ளும் அளவுக்கு விலை இல்லை என்றால், குறைகூறுத அளவுக்காவது இருக்கும். அவர்களிடம் வாங்கிய விளைபொருளை பங்கிட்டுக் கொடுக்கிற நேரத்தில், வாங்கி உண்பவர்களும் ஓரளவுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். மற்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில், நாம் அவற்றையெல்லாம் வேறு மாநிலங்களிலிருந்துதான் வாங்கி இந்த மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொள்முதல் செய்வதில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மணிலாவைப் பொறுத்த மட்டில், விலை குறைந்துகொண்டு இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் விலை குறைந்துகொண்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்றுதான், இன்றையதினம் மணிலாப் பயிரைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டைப் விட்டு வெளி மாநிலங்களுக்கு அதைக் கொண்டு சென்று விற்பதற்கான அனுமதியை இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Will the Hon. Minister be pleased to note that cement which is in short supply is left to the charge of a Department or Association for distribution and allocation opposite Palmgrove Hotel where people get some permits and go and collect the cement in quantities of one tonne or two tonnes or whatever it is? Now, many complaints are there from contractors as well as from persons building the houses that they have to go to the blackmarket and get cement and that very often this cement is sold at Rs. 35 per bag and is mixed with ash. Will the Government do something to stop this adulteration even of cement?

[பிற்பகல் 4.10]

மாண்புமிகு திரு.க.உரோ.எட்மண்ட்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வசந்த பை இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியதற்கு நான் அரசின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றன. அரசு அவருடைய கருத்துக்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுத்து நியாயமான விலையில் சிமெண்ட் கிடைக்க நிச்சயமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 1]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னபடி முன்பு கிடைத்ததுபோல விறகு கிடைப்பதில்லை. விறகினுடைய விலை விஷம்போல் ஏறுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் விறகுக்கு மாற்றாக இன்றையதினம் சென்னை போன்ற நகரங்களில் இந்தியன் கேஸ் சிலிண்டர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த சிலிண்டர் தனியார் ஏஜெண்டுகள் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதனால் இந்த கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு மத்திய அரசுடன் பேசி உணவுத்துறை மூலமாக இந்தியன் கேஸ் சிலிண்டர்கள் தமிழக மக்களுக்கு மலிவாக, சுலபமாகக் கிடைக்க வழி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.க.உரோ.எட்மண்ட்: மூலக் கேள்வியை விட்டுத் துணைக் கேள்விகள் வேறு எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியன் கேஸ் சிலிண்டர்கள் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் பட்டியலிலே இல்லை என்பது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். விறகு விலையினுடைய ஏற்றத்தை மனத்திலே கொண்டு, நாட்டு மக்கள் பயன் கருதி, மத்திய அரசாங்கத்தோடு இதுபற்றித் தொடர்புகொண்டு இந்தியன் கேஸ் மச்சங்களுக்குக் கிடைக்க இந்த அரசு முயற்சி செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு.கே.எஸ்.அப்துல் வகாப்: அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக ஒருவருட காலத்தில் எண்ணெய், பருப்பு போன்ற பொருள்களுடைய விலைகள் குறைந்திருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு எந்தெந்த அத்தியாவசியமான பொருள்களுடைய விலைகள் கணிசமாகக் குறைந்திருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, விலைப் பட்டியல்களைக் கடைகளில் போடுவது வழக்கம் கொஞ்சகாலமாக இருந்து வருகிறது. எம்ஜென்சி காலத்தில் கடைகளில் தவறாமல் போர்டுகள் இருந்தன. இப்போது இல்லை. சமீப காலத்தில் எத்தனை பேர்கள் போடவில்லை, எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று உத்தேசமாகச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு.க.உரோ.எட்மண்ட்: எந்த எந்த அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலைகள் கணிசமாக குறைந்திருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே கேள்வி எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது என்பதை அரசு ஒத்துக்கொள்கிறது. கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்வது சரிவராது. அரசு அது மனநிறைவு அளிப்பதாக ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம் இதைவிட விலை குறைய வேண்டும் என்பதற்காக அரசு

1978 செப்டம்பர் 11]

முயற்சிக்கிறது. ஓர் ஆண்டுக் காலமாக விலைகள் மேலும் ஏற்றம் அடையாமல் இருப்பதற்கு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறது. இன்னும் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையை எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைப்பதற்குண்டான முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளும். ஓரளவுக்குத் தான் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் முழுமையான அளவுக்கு, திருப்தி கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு விலைகள் குறைக்கப்படவில்லை.

இன்னொரு கேள்வியும் கேட்டார்கள். விலைவாசிப் பட்டியல், கையிருப்பு விவரங்கள் வைக்க வேண்டுமென்றும், எத்தனை கடைகளில் இருக்கிறது என்றும், எத்தனை கடைகள் இந்த விதியைக் கடைப்பிடிக்கின்றன என்றும், தண்டனை அடைந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றும் கேட்டார்கள். விலைப் பட்டியல், கையிருப்புப் பட்டியல் எல்லாக் கடைகளிலும் வைக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் இப்போதும் அமுலில் இருக்கிறது. எத்தனை பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படி வைக்காதவர்கள்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கான புள்ளிவிவரம் இல்லை. எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட கடையில் பட்டியல் வைக்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அதைக் கவனிக்க வேண்டியது அதிகாரிகள் கடமை. அப்படிச் செய்யப்படாமல் இருக்குமானால், அதைத் தெரிவிக்க வேண்டியது அங்கத்தினர் அவர்களின் கடமையுமாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : விலைவாசிகள் கணிசமாகக் குறையாவிட்டாலும் அதிகமாக ஏழமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விதிமுறைகள் கொண்டுவரப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் ஏட்டிலே இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டிலே பெரும்பாலும் நடைமுறையிலே இல்லை. பல கடைகளில் பட்டியல் வைப்பதைக் குறைத்து விட்டார்கள், சிலர் நிறுத்தி விட்டார்கள். யாராவது தகவல் கொடுத்தால்தான் நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கமே வற்புறுத்தி அந்தப் பட்டியலை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? அதன் மூலம் மக்களை, வியாபாரிகள் ஏமாற்றுவதைத் தடுக்க முயற்சிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்தச் சட்டம் ஏட்டிலே மட்டும் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த அரசு சட்டங்களை இயற்றவில்லை. சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்றால், அந்தச் சட்டங்கள் நாட்டிலே நிறைவேற்றப்படுவதற்

[1978 செப்டம்பர் 11]

காகத் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில நேரங்களில் அதிகாரிகள் அமுல்படுத்தாமல் இருக்கலாம். அதை அமுல்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு அதிகாரியிடம்தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் ஏட்டளவிலே தான் இருக்கிறது, உண்மையிலே நடைமுறையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்று இன்றையதினம் மன்றத்திலே எழுப்பிய குற்றச்சாட்டு நானையதினம் பத்திரிகையிலே வரும். அப்போது அதிகாரிகள் விழிப்பாக இருந்து, இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல்படுத்துவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி அமுல் படுத்தவில்லை என்றால், அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ராமலிங்கம் : தேங்காய் நாளுக்குநாள் விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. தருச்சியிலே, தஞ்சையிலே இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் கிட்டத்தட்ட 80 லட்சம் தேங்காய்கள், இன்னொருவர் 60 லட்சம் தேங்காய்கள் என்று முடக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்.மண்ட : தமிழக மக்களுக்குத் தேங்காய் அவசியமான பண்டமாகும். அன்றாட உணவிலே அதை நாம் பயன்படுத்துகிறோம். காலையிலேயிருந்து இரவுவரைக்கும் நமது உணவில் தேங்காய் பங்கு பெறுகிறது, அந்தந்தப் பகுதிகளில் உபயோகிக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து, அந்தந்தப் பண்டங்களை அத்தியாவசியப் பண்டங்களாக மத்திய அரசு பட்டியலில் சேர்க்கிறது. இப்போது தமிழகத்தில் தேங்காய் விலை ஏற்றம் இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் என்று இருந்தது ரூ.1.20, ரூ.1.30 என்று கூட விற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் தமிழகத்திலே திடீரென்று தேங்காய்க்குப் பற்றாக்குறை வந்து விட்டது. போதுமான தேங்காய்கள் இப்போது உற்பத்தியாகின்றன. சில மாதங்களில் தேங்காய் மொத்த வியாபாரிகள் லட்சக் கணக்கான தேங்காய்களைச் சேமித்து வைத்து தேங்காய்க்கு ஒரு ஸ்கேர்சிடி, பற்றாக்குறையை உருவாக்குவதன் மூலம் விலையை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால்கூட திருச்சி, தஞ்சை, வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு தேங்காய் வியாபாரிகள் பதுக்கல் செய்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறேன். மத்திய அரசு தேங்காயை அத்தியாவசியப் பொருள்களில் ஒன்றாகக் கொண்டுவந்தால், விலைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவருவது சுலபம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம் : தமிழ் நாட்டிலே கடலை எண்ணெய்விலைக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணம் வெளிநாட்டிலிருந்து பாம்பு ஆயில் என்று இறக்குமதி செய்ததால் என்று சொல்

1978 செப்டம்பர் 11]

கின்றார்கள். அது ஒருவிதமான பனை மரத்திலிருந்து தயாரிப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அந்தப் பனை போன்ற மரத்தை உற்பத்தி செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, புதிய ரக மரம் இன்னொன்றை தமிழகத்திலே உற்பத்தி செய்வதைவிட மணிலாப் பயிரை நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வதில் விவசாயத் துறை முயற்சிக்கலாம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசு மனதில் கொண்டு முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே இருப்பதற்கு சிலசமயங்களில் மாநில அரசுதான் காரணம் என்றும், சிசுசமயம் மத்திய அரசுதான் காரணம் என்றும் சொல்கிறார்கள். இதில் மத்திய அரசுக்குத்தான் பொறுப்பு அதிகம் என்று நான் கருதுகிறேன். விலை ஏறும்போது மத்திய அரசும், இறங்கும்போது மாநில அரசும் பொறுப்பு என்று தமிழக அரசு கூறினால், பொருத்தமாக இருக்காது. இதில் யாருக்குப் பொறுப்பு என்று தெளிவாகக் கூறுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.20.)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒரு முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறீர்களென்று நினைக்கிறேன், விலைவாசிகள் ஏறும்போது மத்திய அரசை ஒரு மாநில அரசு குறை சொல்வதற்கு உண்டான காரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையை நிர்ணயிக்க மத்திய அரசுக்குத்தான் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பண்டங்களின் விலை ஏறுகிறதென்றால், முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஒரு மாநில அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தமிழகத்தில் பயன்படும் பெரும்பாலான அத்தியாவசியப் பொருள்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு, அவைகள் பொது மக்களுக்கு விநியோகிக்கப் படுகின்றன. அதனால் சில பொருள்களின் விலை அதிகரிக்கிறதென்றால், மத்திய அரசு அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு, தென் மாநிலங்கள் ஒரே உணவு மண்டலமாக இருந்தது மாற்றப்பட்டு, இந்தியா பூராவும் ஒரே உணவு மண்டலம் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தமிழகத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு அரிசியை எடுத்துச் செல்ல சட்டப்படி அனுமதிக்கப்படுகிறது. இப்போது அரிசியின் விலை ஏறுகிறதென்றால், அதற்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியும். ஒரு பண்டத்தினுடைய விலை அதிகமான அளவிற்கு ஏறுகிறதென்றால், முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள

[1978 செப்டம்பர் 11]

வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய விதி முறைகள் எப்படி இருந்தாலும், ஒரு மாநில அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளின் மூலமாகத் தான் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முடியும். ஆகவே விலைவாசிகளைக் குறைப்பதில் மாநில அரசுக்கு ஓரளவுக்குக் கடமையிருக்கிறது, முழுப் பொறுப்பும் மாநில அரசிடம் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அமைச்சரவர்களுடைய பதிலிலிருந்து ஒரு வருத்தத்திற்குரிய உண்மை வெளியாகியது. அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் எவை என்பதை முடிவு செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அல்லது பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்ததல்ல, அந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுடைய தென்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை வட மாநிலங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்களென்று கருதுகிறேன். அந்த நிலை இருக்குமானால், வட மாநிலங்களிலே இருக்கும் நிலையை வைத்து, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் எவை என்பதை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை அப்படியே விட்டுவிடுவது, தென் மாநிலங்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்துவிடுமென்பதால், நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அத்தியாவசியப் பொருள்கள் எவை என்பதை நிர்ணயிக்கும் நிலையை உருவாக்க உணவுத் துறையும், நமது அரசு வலியுறுத்துமா? அப்படி அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அத்தியாவசியப் பண்டங்களுடைய பட்டியலை வெளியிடுவது மத்திய அரசுதான். அந்த அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை. இருந்தாலும் இந்த மாநில அரசு எவையெவை அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் என்பதை அடிக்கடி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

Government Servants in Revenue Department, Kanyakumari district.

* 62. Q.—**THIRU M. SANKARALINGAM:** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether all those persons selected by the Tamil Nadu Public Service Commission and working as Government Servants in the Revenue Department in Kanyakumari district, who were ousted from service due to the change in the Food Policy of the Revenue Department have since been re-instated;

(b) if not, the number of persons who have not been re-instated as on 10th May 1978; and

(c) the action taken by the Government to re-instate them?

1978 செப்டம்பர் 11]

கன்னியாகுமரி மாவட்ட வருவாய்த் துறை அரசுப் பணியாளர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், வருவாய்த் துறையில், அரசுப் பணியாளர்களாகப் பணி புரிந்தவர்களில் வருவாய்த் துறையின் உணவுக் கொள்கை மாற்றத்தால், வேலை இழந்தோர் அனைவருக்கும் மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட்டு விட்டதா?

(இ) இல்லையெனில், அவ்வாறு வேலை கொடுக்கப்படாதவர்கள், 10-5-1978 அன்றுள்ளவாறு எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்களுக்கும் மீண்டும் வேலை கொடுக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : (அ) & (இ) தமிழ்நாடு பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வருவாய்த்துறையில் பணி புரிந்தோரில் உணவுக் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக 91 இளநிலை உதவியாளர்களும், 8 தட்டச்சர்களும் பதவியிழந்தனர். அவர்களில் 10-5-78 அன்றுள்ளவாறு 66 இளநிலை உதவியாளர்களும் ஒரு தட்டச்சரும் வேலை கொடுக்கப்படாமல் இருந்தார்கள். தமிழ்நாடு பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பணி புரிந்தோரில் உணவுக் கொள்கை காரணமாக பதவியிழந்த அனைவருக்கும் மீண்டும் வேலை தரவேண்டும் என்ற அரசின் ஆணைகளுக்கொப்ப வருவாய் வாரியம் அவர்களை பல்வேறு துறைகளில் உள்ள காலியிடங்களில் அமர்த்தி ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(உ) உணவுக்கொள்கை மாற்றம் காரணமாக பதவியிழந்தவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை தரவேண்டும் என்பது அரசின் கருத்து. அக்கருத்தின்படி தற்காலிக அலுவலர்களின் பட்டியல் ஒன்று மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பல்வேறு துறைகளில் காலியாகும் பணிகளை, இவ்வாறு பதவி இழந்த அலுவலர்களுக்கே தரவேண்டும் என்றும் அரசு ஆணையிட்டது. இப்பட்டியலிலுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் வேலை கிடைக்கும்வரை புதிதாக நியமனம் செய்யக்கூடாது என்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உணவுக் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக பதவி இழந்தவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு வருவாய் வாரியத்தில் ஒரு பட்டியல் தயாரித்து மாநிலத்தில்

[1978 செப்டம்பர் 11]

உள்ள துறைகள் அனைத்திலும் தற்காலிக வேலையிடங்களில் வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வாணைகளுக்கு ஏற்ப, வேலை இழந்தவர்கள் அனைவரையும் பல்வேறு துறைகளில் உள்ள காலியிடங்களில் அமர்த்தி வருவாய் வாரியம் ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, வேலை இழந்தவர்கள் அனைவருக்கும் தற்போது வேலை கொடுக்கப்பட்டு விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆணை பிறப்பித்திருந்தாலும், அதில் இன்னும் சிலருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தாகி விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : வேலை இழந்த அனைவருக்கும் வேலை கொடுத்தாகி விட்டதென்று சொல்லவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உணவுக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக வேலை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். அரசு, எந்தக் கொள்கை மாற்றம் செய்வதற்கு விரும்பினாலும், அதற்கு முன்னதாக அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையிலே, அவர்களுக்கு வழி வகை செய்து விட்டு, கொள்கையிலே மாற்றம் செய்யும் நடைமுறையை இனிமேல் பின்பற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தவறான எண்ணத்தோடு கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த அவையிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இது மாநில அரசு எடுத்த மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட விளைவல்ல. மத்திய அரசு உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு திருப்பமான முடிவை எடுத்ததால்தான், இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : ஒரு அரசினுடைய கொள்கை மாற்றத்தாலே இப்படிப்பட்ட வேலை இழப்புகள் ஏற்படுகிற நேரத்தில், தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதி தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பாமல், தமிழ்நாட்டில் 10 (ஏ) (1) விதியின் கீழ், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக எங்கெங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களை அனுப்பி விட்டு டி. என். பி. எஸ். சி தேறியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகள் எதுவும் இப்போது அரசிடம் இல்லை.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அமைச்சரவர்கள் கேள்வியை அநேகமாகக் கூர்ந்து கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக அரசாங்க ஊழியர்கள் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை உண்டு. ஆனால், இன்றைய சூழ்நிலையில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 10 (ஏ) (1) விதியின்கீழ் வேலை செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் டி. என். பி. எஸ். சி. மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 'ஊஸ்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு. எனவே டி. என். பி. எஸ். சி. தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத் தற்காலிகமாக வீட்டிற்கு அனுப்பி, அந்த இடங்களில் இவர்களை நியமிக்க வேண்டும். பிறகு எதிர்காலத்தில் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாகும்போது, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் அளவுக்கு விதி முறைகளைப் பின்பற்றினால் சாதகமாக இருக்கும். அதை அரசு பின்பற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒரு நியாயமான வாதத்தைக் கேள்வி மூலம் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அரசினுடைய உணவு மாற்றக் கொள்கை காரணமாக வேலை இழந்தவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன்—தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழு மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வது போல, தற்காலிகமாக வேலையில் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் வேலையிலிருந்து கொண்டு, தேர்வாணைக் குழு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால், அதுபற்றி நிச்சயமாக, உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, இனிமேல் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள் லாம்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகாவில் வேலை பார்த்த 304 பேர்கள், 7 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்த பல பட்டதாரிகள், சந்தியில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். காரணம் தஞ்சை மாவட்டத் திலேதான் அதிகமானவர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் தஞ்சை மாவட்டத்திலேதான் அதிகமான நெல் வாங்கும் நிலையங்கள் இருந்தன. மத்திய அரசு உணவுக் கொள்கையாலே, இந்த நிலையங்களை அப்புறப்படுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால், அங்கே அதிகமானவர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டது என்றாலும் அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து, அவர்களுக்கும் எவ்வளவு விரைவில் வேலை கொடுக்க முடியுமோ, அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் முதலில் வருவாய்த் துறையில் எழுத்தர்களாகவும், மற்ற ஏனையப் பணியாளர்களாகவும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, மாநில அரசு செக்போஸ்ட்டுகளைக் கூடுதலாக்கிய நேரத்தில், அவர்களை அந்தத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் வேறு துறைகளுக்குப் போயிருந்தால், இந்த நிலை அவர்களுக்கு வந்திருக்காது. இது அவர்களுடைய தவறல்ல. அரசினுடைய கொள்கை மாற்றத்தால், அவர்கள் வேலையை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரிலேயே இதுபற்றி வினா எழுப்பியபோது, கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லி, வேலை இழந்த 91 பேரிலே 66 பேர் கவனிக்கப்படாமல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அரசு உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, இன்னும் இரண்டு வாரங்களுக்குள்ளாக ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, 91 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் 66 பேர்கள் இன்னும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இங்கே நான் வினாவை எழுப்பிய போது, தவறாகப் புரிந்து கொண்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “அரசினுடைய உணவுக் கொள்கை மாற்றத்தினால்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாலே, மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசு என்று விளக்கம் அளிக்காததாலே தான் நான் அப்படிக்கேட்டேன். ஆகவே மத்திய அரசினுடைய கொள்கையால் என்று சொன்னாலும்கூட, உணவுக் கொள்கையை வகுக்கிறபோது, இத்தகைய டிடர்ப்பாடுகள் ஏற்படாத வகையில் கொள்கையை வகுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அனுப்பி வைக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மேலவையிலே உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தால், பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து படித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணிச் சொன்னேன். மத்திய அரசிலே ஏற்பட்ட உணவுக் கொள்கை மாற்றத்தினை இதுவரையில் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய உணவுக் கொள்கையில்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

மாற்றம் செய்யப்பட்ட காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட கொள்முதல் நிலையங்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு நெல்லை தாராளமாக எடுத்துச்செல்லலாம் என்ற விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்ட காரணத்தால், நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை சோதனைச் சாவடிகளையும் அப்புறப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால்தான் வேலை இழப்பு ஏற்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மத்திய அரசினுடைய கொள்கையால் இந்த வேலை இழப்பு ஏற்பட்டதால், இதில் 50 சதவீதத்தினரை தபால் தந்தித் துறை, இரயில்வே துறை போன்ற மத்திய அரசுத் துறைகளில் நியமிக்க மாநில அரசு, மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்வதிலே எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லை. இந்த சிபாரிசை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதிலே தான் பிரச்சனை இருக்கிறது.

Procurement of Foodgrains.

* 63. Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the districts and villages in which the foodgrains procuring agencies are functioning to procure foodgrains, as per the prices declared by the Government?

உணவு தானியங்கள் கொள்முதல்

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

அரசு அறிவித்துள்ள விலைப்படி, உணவு தானியங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்கான அமைப்புகள் எந்தெந்த மாவட்டங்களில், எந்தெந்த ஊர்களில் இயங்குகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 1—2—1978 முதல், அரசு அறிவித்த விலைகளில், வெளிச்சந்தை வணிக அடிப்படையில், விவசாயிகள் அளிக்கும் நெல்லை வாங்க, தேவைக்கேற்ப மாநிலம் முழுமையிலும், 400 இடங்களில் நெல்வாங்கும் மையங்கள் திறக்கப்பட்டு இயங்கிவந்தன. நெல் வரத்து குறைந்ததால், தொடர்ந்து நெல் வரத்து இல்லாத மையங்கள் மூடப்பட்டு, ஜூன் மாத இறுதியில் 130 மையங்கள் இயங்கி வந்தன.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1978 செப்டம்பர் 11]

15—7—1978-ல் நெல் வரத்து நின்றுவிட்ட காரணத்தால், இவைகளும் மூடப்பட்டன. 400 மையங்களில், 106 மையங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இயங்கிவந்தன. இவற்றில் மொத்தமாக 1—2—1978 முதல் 15—7—78 வரை 1,03,877 அரிசி டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சருடைய பதில், புள்ளிவிவர அளவிலே சரியாக இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற விலையைவிட வெளிச்சந்தையிலே குறைவாக விற்கக்கூடிய கட்டாயத்திற்கு விவசாயிகள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், விவசாயிகள் குறைந்தபட்சம் அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற விலையில் விற்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருகிற வகையில், நெல்லை வாங்கும் நிலையங்களை மீண்டும் எல்லா நகரங்களிலும் திறக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்த நெல்லை வாங்குகிற புரகியூர்மென்ட் செண்டர்களை எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஆரம்பிப்பது என்பது, அரசினுடைய அனுபவ ரீதியாகப் பார்த்தால், முடியாத காரியம். காரணம், இந்த வாங்குகிற நிலையம் ஒன்றைத் திறக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்ற கணக்கைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது, ஆகவே எங்கெங்கே அறுவடை அதிகமாக இருக்கிறதோ, எங்கெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் இப்பேர்ப்பட்ட வாங்குகிற நிலையங்களை ஆரம்பிப்பது என்று அரசு முடிவெடுத்து அதன்படி செயல்பட்டது. என்றாலும் சில பகுதிகளில் விவசாயிகள் நெல்லைத் தருவதாக இல்லை, அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில், கட்டுப்படியாகாத சூழ்நிலையில் அந்த நிலையங்கள் மூடப்பட்டன.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தமிழகத்திலே 400 கொள்முதல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, இன்று 106 கொள்முதல் நிலையங்கள்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தஞ்சையிலே 15—7—78 அன்றோடு அதுவும் முடிந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இதன் விளைவாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறுவை பயிரிட்டுச் சாகுபடி செய்து அறுவடை செய்கிற நேரத்திலே, இந்நிலையங்கள் இல்லாமல் விவசாயிகள் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள். தஞ்சைக்கு அடுத்த படியாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அதிகமான நெல்லும் உற்பத்தியாகிறது, ஆனால், நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால், அதுவும் இப்போது குறுவை பயிரிடப்பட்டு அறுவடையாக இருப்பதால், மறுபடியும் கொள்முதல் நிலையங்களைத் திறந்து அரசு நிர்ணயித்த விலையில் நெல்லை வாங்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : குறுவை அறுவடை கொள்முதலைப் பொறுத்த வரையில், இதுவரை இந்த அரசு எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்து உரிய நேரத்தில் அதனுடைய முடிவை நிச்சயமாக அறிவிக்கும். ஆனால் தமிழகத்திலே விளைகிற நெல்லை வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கிற முழு உரிமையும் விவசாயிகளுக்கும். உற்பத்தியாளர்களுக்கும் இருக்கிறது. அண்டை மாநிலத்தில் அதிகமான விலை கிடைக்கிற நேரத்தில், இங்கேயிருந்து அங்கே கொண்டு போய் விற்று, அதிக விலையைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நெல்லை வாங்குகிற நிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுடைய கோணத்திலிருந்து அணுக வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணவுத் துறை உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இதற்கான கொள்முதல் நிலையங்களை நடத்துவதிலே அதற்காகிற செலவு கட்டுபடியாகுமா என்ற கணக்கைப் பார்க்க வேண்டிய நிலை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள், நெல் வரத்துக் குறைந்து போகிறது என்றும் அறிவித்தார்கள். ஆகவே நிரந்தரமாக புரக்கூர்மென்ட் செண்டர்கள் ஏற்படுத்தினால், விவசாயிகள் வெளிச் சந்தையில் விலை ஏறினாலும், குறைந்தாலும், பாதிப்புக்கு ஆளாகாத நிலையில் நியாய விலையைப் பெறுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை அரசு உணருகிறதா?

இரண்டாவதாக, வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிற வாய்ப்பைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மன்றமும், இந்த அரசாங்கமும் நன்றாக அறிந்திருக்குமென்று கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வசதிகள் இல்லை. அந்த அளவுக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் நிலம் படைத்தவர்களை விட்டுவைக்கவில்லை. ஒருவேளை இருந்தாலும் இது நிலம் படைத்தவர்களுக்குச் சாதகமாக அமையுமே தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமையாது. வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுவது என்பது வியாபாரிகளுக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாக, ஆதாயம் தருவதாக அமையும். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு நஷ்டம்தான் ஏற்படும். ஆகவே கொள்முதல் நிலையங்களை உருவாக்கி அமுல்படுத்துவதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச விலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை அரசு செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதைத்தான் என்னுடைய பதிலில் ஏற்கெனவே சொன்னேன். உணவு தானியங்கள் கொள்முதல் நிலையங்களை பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் அடிப்

[1978 செப்டம்பர் 11]

படையில் ஆரம்பிக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே விளைகின்ற எல்லா நெல்லையும் அரிசியையும் கொள்முதல் செய்வதில்லை, பொது விநியோகத்தின் மூலம் மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு அரிசி தேவையோ அவ்வளவுதான் வாங்குகிறோம், 6 லட்சம் அல்லது 8 லட்சம் டன் வரை அரிசிக்குத் தேவையான நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலம் வாங்குகிறோம். அது முதற் காரணம். இரண்டாவதாக, கட்டாயக் கொள்முதல் இப்பொழுது கிடையாது. அப்படி வைத்துக் கொண்டால், எல்லா விவசாயிகளும் கொள்முதல் நிலையங்களில் அளந்தது போக மீதியைத்தான் வெளியிலே விற்க வேண்டுமென்று வைத்துக்கொண்டால், உறுப்பினர் சொல்வது மாதிரி நிறைய கொள்முதல் நிலையங்கள் தேவைப்படும். விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு விற்று சங்கடப்படக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் தான் இப்படிப்பட்ட கொள்முதல் நிலையங்களைத் திறக்கிறோம். அப்படித் திறக்கும்போது கூட நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு விவசாயிகள் நெல்லைக் கொண்டு வராத காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட கொள்முதல் நிலையங்களை நாம் நடத்துவது நஷ்டம் என்ற அடிப்படையில், சில சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை மூட வேண்டிய நிலை கூட ஏற்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : நமது மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கொண்டுபோக எந்தவிதத் தடையும் இல்லை என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு உணவு தானியங்கள் கொண்டுபோவது தடை செய்யப்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? தமிழ் நாடு கேரளா பார்டர் களியிக்காவினா என்பதாகும். அந்தக் களியிக் காரிவிடக்கு 5 மைலுக்கு இந்தப் பக்கத்திலேயே உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த ஜீப்புகள் நெல், அரிசி போன்ற உணவு தானியங்களை, தலையில் வைத்துக்கொண்டு போனால், பிடித்து வழக்குப் பதிவு செய்யாமலேயே அதை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். வழக்குப் பதிவு செய்தால்தான், பிடித்ததாக ரெக்கார்ட் கூட இருக்கும். உணவு தானியங்கள் நடமாட்டத்திற்குக் கட்டுப்பாடு கிடையாது என்று ஏட்டளவிலே இருக்கக்கூடிய இது செயலளவில் இல்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அல்லது அரசுக்குத் தெரியாமல் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நாம் இங்கேயிருந்து கேரளா மாநிலத்திற்கு உணவு தானியங்கள் கொண்டுபோவதை எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது போல் ஒன்றும் தடை செய்யவில்லை. 50 சதவிகிதம் அவர்கள் லெலி கொடுத்துவிட்டு, எவ்வளவு மீதி இருந்தாலும், கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம். அதற்குரிய வகையில் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 11]

அதற்குக் காரணம் கேரளம் அண்டை மாநிலமாகவும் அதே நேரத்தில் பற்றுக்குறை மாநிலமாகவும் இருப்பதுதான். இங்கே யிருந்து கேரளாவிற்கு அரிசி, நெல் போன்ற உணவு தானியங்கள் கொண்டு போக ஒரு கட்டுப்பாடு நாம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை யென்றால், இங்கேயுள்ள உணவு தானியங்கள் பெரும்பாலும் அங்கே எடுத்துச் செல்லப்படலாம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இங்கே விலைகள் கூடலாம். அதனால் தான் இப்படிப்பட்ட விலைவாசிகள் ஏற்படாமலிருக்கும் வண்ணம், 50 சதவிகிதம் லெவி கொடுத்துவிட்டு, மீதியைக் கொண்டு போகலாம் என்று விதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: கொள்முதல் வெறும் நெல்லுக்கு மட்டும் தானா அல்லது சோளம், கம்பு போன்ற உணவு தானியங் களுக்கும் உண்டா? அடுத்தபடியாக, சேலம், தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களிலே இத்தகைய கொள்முதல் செய்வதற்கான அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் நல்ல விலை கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கொள்முதல் நிலையங்களின் மூலம் இப்பொழுது நெல் மட்டும் தான் வாங்கப் படுகிறது. சோளம், கம்பு போன்றவற்றை இப்பொழுது வாங்குவது கிடையாது.

THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Sir, is there any proposal in future?

THE HON. THIRU G. R. EDMUND: There is no such proposal in the near future.

Stipend for B. T. Assistants.

* 64. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the B.T. Assistants have sent any representation to the Government to enhance the stipend from Rs. 150 paid to them to Rs. 300 per mensem, as given to the trainees coming from the Health Department for attending training courses conducted by Health Education—Teacher Training Unit; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government thereon?

[1978 செப்டம்பர் 11]

பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கு உதவித் தொகை

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) பி. டி. ஆசிரியர்கள், சுகாதாரக் கல்வி—ஆசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவு நடத்துகின்ற பயிற்சிப் பாடமுறையில் பயிலுகின்ற, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அளிப்பது போன்றே, திங்கள் ஒன்றுக்கு; அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உதவித்தொகையை ரூ. 150-ல் இருந்து ரூ. 300-ஆக உயர்த்தக் கோரி, அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் செய்துள்ளார்களா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) விண்ணப்பம் ஒன்றும் இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : அரசுக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பத்தின் நகலை எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். எனவே தான் கேள்வி போட்டேன். பி. டி. ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு சென்னைக்கு வந்தார்கள். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பயிற்சியின்போது நாள் ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய் வீதம் படி வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் மட்டுமே வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பத்தை மீண்டும் அரசுக்குத் தெரிவித்தால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது செய்வார்களா? அல்லது அரசாங்கமே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அந்தத் துறை வழங்குவது போல இவர்களுக்கும் ரூபாய் 12 வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு மாதந்தோறும் 70 ரூபாயும் அப்போதைக்கப் போது உள்ள அகவிலைப்படியும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகத்தான் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இன்றைய தினம் 5,000 பேருக்கு மேற்பட்ட பி. டி. படித்தவர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி இருப்பதால், இதை அதிகரிக்க இது சமயமல்ல என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமி காந்தன் : பயிற்சிக்குச் செல்லும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சியை வெற்றிகரமாக முடித்து வந்த பிறகு, தாங்கள் பெற்ற பயிற்சியின் அனுபவங்களை பள்ளிகளில் எந்த முறையில் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இவ்வாறு பயிற்சி பெற்று வந்த பிறகு, அவர்களுடைய பயிற்சியினுடைய பலன்களைப் பள்ளிக்கூடங்களில் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை என்ற குறைபாடு இன்றையதினம் தமிழ்நாடு முழுவதும் காணப்படுகிறது. மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து பயிற்சிக்காக பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கிச் செலவழித்த பிறகு, அப்படிப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுடைய பணியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பயிற்சியினுடைய பயனைப் பெற அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : பயிற்சி பெறுகின்ற பள்ளிகளில் அவர்களுக்கு என்று நல்ல சுகாதார வதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இத்தகைய பயிற்சியை நடத்தினார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறையில் சேனிட்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு பயிற்சிபெறும்போது, நாள் ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. இந்தத் தொகையானது சிட்டியைப் பொறுத்தவரை, சிட்டி அலவன்சைவிட 1 1/2 மடங்கு. ஆனால் பி. டி. ஆசிரியர்கள் சென்னையிலே பயிற்சி பெறும் நாள் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய்தான் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பிரிவுக்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது. சானிட்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 12 ரூபாயும் பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாயும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கு 5 ரூபாய் என்று இருப்பதை இனியாவது மாற்றியமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

Janaki Anni High School, Alathambadi.

* 65. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether, as per G.O. Ms. No. 562, Education, dated 25th March 1976, Janaki Anni High School, Alathambadi, Thanjavur district, was taken over by the Government from the Academic Year 1976-77; and

(b) if so, whether all the privileges enjoyed by teachers in Government Schools, such as Selection Grade, Increments, Festival Advance, Leave Benefits, etc., have been extended to the teachers in the said school?

[1978 செப்டம்பர் 11]

ஜானகி அண்ணி உயர்நிலைப் பள்ளி, ஆலதம்பாடி

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :--

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ஆலதம்பாடி, ஜானகி அண்ணி உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்வித் துறையின் 25-3-1976-ஆம் நாளிட்ட 562-ஆம் எண் அரசு ஆணையின்படி 1976-77-ஆம் கல்வியாண்டிலிருந்து அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அரசுப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள் அனுபவித்துவரும் சிறப்புரிமைகளான தேர்வுநிலை, ஊதிய உயர்வுகள், பண்டிகை முன்பணம், விடுப்பு ஆதாயங்கள் முதலியவை மேற் சொன்ன பள்ளியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம், அரசாணை நிலை எண் 562, கல்வித்துறை: நாள் 25-3-76ன்படி ஜானகி அண்ணி உயர்நிலைப்பள்ளி, ஆலதம்பாடி, தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அரசினால் கல்வி ஆண்டு 1976-77ல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

(இ) மேற்கூறிய உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் சார்பாக சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைத் தளர்த்தி அவர்களை நிரந்தரமாக அரசுப் பணியில் ஏற்றுக்கொள்ளும் அரசாணை வெளியிடப் பட்ட பின்னரே அவர்களுக்கு தெரிவுநிலை, ஊதிய உயர்வு, பண்டிகை முன்பணம், ஊதியத்தோடு கூடிய விடுப்பு ஆகிய வசதிகள் வழங்கப்படும். இருப்பினும் இவர்களுக்கு உதவி பெறும் பள்ளியில் இறுதியாக அளிக்கப்பட்ட ஊதியம் வழங்கப் பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இந்த ஜானகி அண்ணி உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசினர் மேற்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், அரசு ஆசிரியர்களுக்கு உள்ளது போல் பணி வரன்முறைப்படுத்தல், தேர்வுநிலை வழங்கல் போன்ற சலுகைகளை வழங்குவதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்களுடைய பணியை வரன்முறைப்படுத்தும்போது, இவற்றையெல்லாம் கொண்டு வரலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தனியார் பள்ளியை அரசு ஏற்பது என்று முடிவெடுத்த பிறகு, அதன் அடிப்படையில் அரசு ஆணை பிறப்பித்து, அதன்படி ஏற்கப்பட்டும் விட்டது. அப்படி முடிவெடுக்கும்போது அவர்களுக்கும் அரசுப் பள்ளிக் கூடங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குரிய சலுகைகளைப்போல அளிக்கும் வகையில் இதுவரை செய்யாமற்போனாலும்கூட, இனிமூலாவது அளிப்பதற்கு ஆணையிடப்படுமா?

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது குறித்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள பள்ளிகள் அல்லது தனியார் நிர்வாகத்திலுள்ள பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டால் அந்த ஆசிரியர்கள் கடைசியாக என்ன சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்களோ அதுதான் வழங்கப்படுகிறது. அதற்குப் பின்னால் வழங்கப்படக்கூடிய சலுகைகளை அதாவது பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படுதல் போன்ற சலுகைகளை வழங்க ஒரு சரியான உத்தரவை வழங்கி நியாயம் வழங்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பள்ளியிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக இந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்குரிய உரிமைகளை வழங்குவது இல்லை என்பதுதான் இங்கே கேள்வி. அது இதுவரை இருந்து வந்த நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்தகைய தாமதங்களைத் தவிர்க்க அரசு நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[பிற்பகல் 4-50]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இவ்வாறு தனியார் பள்ளிகளை அரசு மேற்கொள்ளும்போது, அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் அந்தப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிய காலத்தை, சீனியாரிட்டிக்கு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா ? இது உண்மையானால், அந்தப் பணிக் காலத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசுப் பணியில் அத்தகைய ஆசிரியர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறபோதே, அந்த விதிகளுக்கு ஏற்படாத பணியில் அமர்த்திக் கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

M.Ed. Training for School Teachers.

* 66. Q.—THIRU V. R. PERIANNAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the year from which the scheme of sending school teachers for M.Ed. Training at Government expenditure has been started;

(b) the annual expenditure incurred thereon by the Government; and

(c) the period for which teachers trained under this scheme, are working in the Training Centres?

[1978 செப்டம்பர் 11]

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எம். எட். பயிற்சி

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசாங்கச் செலவில் எம்.எட். (M.Ed.) பயிற்சிக்கு அனுப்பும் திட்டம் எந்த ஆண்டில் இருந்து நடைமுறையில் உள்ளது?

(இ) ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதனால் அரசுக்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு?

(உ) இத்திட்டத்தில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு காலம் பயிற்சி நிலையங்களில் வேலை செய்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) அரசு உயர் நிலைப்பள்ளிகளில் (ஏ பிரிவு) பணி புரியும் ஆசிரியர்களை எம்.எட். பயிற்சிக்கு அரசாங்கச் செலவில் அனுப்பும் திட்டம் 1970-71ம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து நடைமுறையில் உள்ளது.

(இ) 20 பள்ளி ஆசிரியர்களை எம். எட். பயிற்சிக்கு அனுப்புவதில் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஆகும் செலவு ரூ. 98,000/.

(உ) 1971-72-ல் இருந்து பயிற்சி பெற்ற ஒரு சிலர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். 1970-71-ம் ஆண்டிலிருந்து 100 ஆசிரியர்கள் அரசுச் செலவில் எம். எட். பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். எல்லா உதவியாசிரியர்களையும் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நியமனம் செய்ய போதிய பணியிடங்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இல்லாத காரணத்தால், பயிற்சி பெற்ற எல்லா ஆசிரியர்களையும், அரசு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நியமனம் செய்ய இயலாமல் போகிறது. அவர்களது பணியினை S.C.E.R.T. E.L.T. (English Language Teaching) மையங்களில், மாதிரிப் பள்ளிகள் போன்றவற்றிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இவ்வாறு வேறு போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டம் பெற்றவர்கள் அரசாங்கச் செலவில் இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. மாஸ்டர் ஆப் எஜு கேஷன் பட்டம் பெற்றவர்கள் மட்டுமே அரசாங்கச் செலவில் அனுப்பப்படுவதற்கு என்ன காரணம்? வேறு போஸ்ட்-கிராஜுவேட்ஸ் யாராவது அனுப்பப்படுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்போது இருந்த தேவையின் காரணமாக அதைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இவ்வாறு அரசாங்கச் செலவில் ஆசிரியர்களைப் பயிற்சிக்கு அனுப்பியபோதே, ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் மட்டும் 'பி' பிரிவு பள்ளிகளைச் சேர்ந்த

1978 செப்டம்பர் 11]

ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்களை மட்டும்தான் அரசாங்கச் செலவில் இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அப்படியானால் அந்தச் சலுகை ஏன் 'பி பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஏ-பிரிவுகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்தான் அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று இங்கே விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. பி-பிரிவுகளில் பணி செய்யும் ஆசிரியர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை என்பது உண்மை. அனுப்பாமலிருப்பதற்கு விதிகள்தான் காரணம். அந்தக் குறையைப் போக்கத்தான் ஏ-பி ஆகிய இரு பிரிவுகளையும் இணைக்கிற முயற்சியில் தற்போது ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : S.C.E.R.T பயிற்சி பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் தம் விடையில் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். S.C.E.R.T., N.C.E.R.T. போன்ற பயிற்சிகளுக்குக் கடந்த காலத்தில் ஆசிரியர்களைப் பொறுக்கும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பைச் சார்ந்தவர்களாகவே, அந்த அமைப்பிலிருந்து பட்டியல் பெற்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்து நாங்கள் எத்தனையோ முறை முறையிட்டும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. எனவே இத்தகைய பாகுபாடுகள் ஏதுமில்லாமல் அனைத்துத் தரப்பு ஆசிரியர்களையும் மேற்சொன்ன பயிற்சிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்த வினா S.C.E.R.T. பற்றியதாக இருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், அது பற்றி விவரம் தரலாம். நான் இங்கே குறிப்பிட்டது M.Ed. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை அரசு பயிற்சிப்பள்ளிகளில் நியமனம் செய்ய இயலாமல் போவதால் அவர்களது பணியினை S.C.E.R.T., E.L.T. போன்ற மையங்களில், மாதிரிப்பள்ளிகள் போன்றவற்றிலும் பயன் படுத்தப்படுகிறது என்பதுதான்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: ஏ பிரிவுப் பள்ளிகளைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களும் பி. பிரிவு பள்ளிகளைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும் இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவார்களா அவ்வாறு அனுப்ப வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், அவர்களாக பயிற்சிக்குச் செல்லும் காலங்களில் அவர்களுக்கு ஊதியத்தை வழங்கி பயிற்சிக்கான செலவை ஆசிரியப் பெருமக்களே ஏற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசாங்கம்தான் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி E.R.T. போன்ற நிறுவனங்களை நடத்தி வருகிறது. அவர்களுக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தப் பயிற்சிக்கு அரசாங்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை மட்டும் அனுப்புகிறோம். தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை அனுப்பி அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கம் நமக்கு இல்லை என்பதால் இந்தப் பிரச்சினைக்கே இடமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி.ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஒரு பிரிவு பள்ளிகளைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள்தான் இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்ற தவறான செய்தி அமைச்சருக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனது மாவட்டமான தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் 'பி' பிரிவு பள்ளியைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் அப்பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுத்தலைவர் (திரு ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : உறுப்பினர் அவர்கள் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் Winter-cum summer Course என்ற ஒன்று நடத்தப்படுகிறது. அதற்கு ஆசிரியர்கள் செல்லும்போது அவர்களுக்குப் பதிலாக substitute ஆசிரியர்கள் போடப்படாததால் இதன் காரணமாகப் பணச் செலவு இல்லாததால் ஆசிரியர்கள் படிக்கச் செல்லும் அந்தக் காலத்தை 'on duty' என்று கருத அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இரண்டாவது சொன்ன கருத்தைப் பரிசீலனை செய்யலாம். அடுத்து ஏ-விங் ஆசிரியர்களை மட்டும் அனுப்புவது தவறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தவறு அல்ல. பி-விங் ஆசிரியர்களை இத்தகைய பயிற்சிக்கு அனுப்பியதுதான் தவறு.

Price of Note-Books.

* 67. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the Note-book Manufacturers Association that there will be increase in the price of Note-books in the coming academic year 1978-79, as the Central Government have not so far undertaken the distribution of printing white paper through the State Government;

(b) if so, the action taken thereon?

1978 செப்டம்பர் 11]

குறிப்பேடுகளின் விலை

திரு. வே தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) மத்திய அரசு, மாநில அரசு மூலம் அச்சிடும் வெள்ளைக் காகிதத்தின் விநியோகத்தை இதுவரை செய்யாததால் வரும் 1978-79 கல்வி ஆண்டில் நோட்டுப் புத்தகங்களின் விலை உயரும் என்று நோட்டுப் புத்தக உற்பத்தியாளர் சங்கத்திடமிருந்து முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.
(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு வே. தங்கப்பாண்டியன் : இந்த ஆண்டு மதுரையில் நோட்டுப்புத்தக உற்பத்தியாளர்கள் அரசாங்கத்திடம் தங்களுக்கு வேண்டிய காகிதத் தேவை பற்றிய கோட்டாவைக் கேட்டும், அது கிடைக்காமல் போனதால், இந்த ஆண்டு மதுரைப் பகுதிகளில் நோட்டுப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை, நியாயமான விலையில் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு வந்திருக்கிறதா? அதோடு கேரளத்திற்குத் தேவையான நோட்டுப் புத்தகங்களை இங்கேயிருந்து அதிகமாக வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கேரளத்திற்கு இங்கேயிருந்து நோட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்கிப் போனதாகத் தகவல் இல்லை. அவர்களிடமிருந்து குறிப்பிட்ட புகார்கள் வரவில்லை என்கிற பதிலைத்தான் முதலில் நான் சொன்னேன்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமது மாநில அரசுக்கு ஆண்டுக்கு எத்தனை டன் மலிவு விலை வெள்ளைத்தாள்கள் தருகிறார்கள்? சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு தந்தார்கள்? அதற்கு முந்தைய ஆண்டு எவ்வளவு தந்தார்கள்? இந்த ஆண்டு எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தருவாரா?

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : இங்கே எனக்குத்தரப் பட்டிருக்கிற வரவரப்படி, 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி-மார்ச்சு காலாண்டிற்கு மைய அரசிடம் இந்த அரசு கேட்ட காகிதம் 5,489 டன்களாகும். ஆனால் மைய அரசு நமக்குக் கொடுத்தது 2,050 டன்கள்தான். இதை முன்னிட்டு நோட்டுப் புத்தகத் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து பல முறையீடுகள் வந்ததால், இந்த அரசு இந்தக் காலாண்டுக்கு மேலும் அதிகமாக காகிதம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நோட்டுப்புத்தக வியாபாரிகள் நோட்டுகளின் மீது 200, 300, 400 என்று எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கை நோட்டுப் புத்தகத்தில் உள்ள பக்கத்தைக் குறிப்பிடுவதைப் போல, ஒரு மாயத்தோற்றத்தைத் தருகிறது. நோட்டுப் புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்த்தால், 200, 300, 400 என்று போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்கு இணங்க பக்கங்களின் எண்ணிக்கை சரியாக இல்லை. இப்படி வியாபாரிகள் மாணவர்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : இத்தகைய புகார்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களிலிருந்து வருமானால், அது குறித்து இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : சென்ற ஆண்டு நோட்டுப் புத்தகங்களின் விலை என்ன? இந்த ஆண்டு நோட்டுப் புத்தகங்களின் விலை என்ன? அப்படி இந்த ஆண்டு விலை உயர்ந்திருந்தால், அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : நோட்டுப்புத்தகங்களின் விலைகள் பற்றிய விவரம் இங்கே என்னிடம் இல்லை. ஆனாலும் நமக்குத் தேவையான மலிவு விலைக் காகிதங்கள் கிடைக்கவில்லை. நாம் கேட்ட அளவுக்கு மைய அரசாங்கத்தால் நமக்குத் தர முடியவில்லை. ஆகவே நோட்டுப் புத்தக உற்பத்தியாளர்கள் வெளி மார்க்கெட்டில் காகிதங்களை வாங்கி நோட்டுப் புத்தகங்களைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக விலை கூடுதலாகத்தான் இருக்கும்.

திரு பி. ஆர். தாமஸ் : மாணவர்களுக்குத் தேவையான நோட்டுப்புத்தகங்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கும்படி அரசே தமிழகப் பாடப் புத்தக நிறுவனத்தின் மூலமாக நோட்டுப் புத்தகங்களையும் தயாரித்துக் கொடுக்கலாம் அல்லவா? அதுபற்றி அரசின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : இப்போதுள்ள நிலையில் மாணவர்களுக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்களையே முறையாக இந்த நிறுவனம் தரவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இருக்கிற நிலைமைகளைச் சீர் செய்துவிட்டு, பிறகு இந்த யோசனையைப் பற்றி எண்ணலாம்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு செ. முத்துசாமி : நாட்டில் அவசர கால நிலைமை இருந்தபோது, இந்த நாட்டிலே உள்ள பேப்பர் கம்பெனிகளால் ஒழுங்காகப் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவைப்படும் பேப்பரைச் சப்ளை செய்ய முடிந்தது. அப்படிச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று சுதந்திரம் வழங்கிவிட்ட நிலையில், பேப்பர் கம்பெனிகள் தங்கள் இச்சைப்படி நடந்து கொண்டு மாணவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நோட்டுப் புத்தகங்களுக்கான பேப்பரை வழங்காமல் இருக்கின்றனவே. இது மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : அதுதான் அவசர காலத்தினுடைய நன்மை.

Express and District Routes of Pallavan Transport Corporation.

* 68. Q.—THIRU V. R. PERIANNAN: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government to revive the State Transport Department and bring the Express and District Routes of Pallavan Transport Corporation under its control; and

(b) if so, the stage at which it now stands?

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக விரைவு மற்றும்
மாவட்டத் தடங்கள்

திரு வி. ஆர். பெரியண்ணன் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக விரைவு மற்றும் மாவட்டத் தடங்களை மட்டும், மீண்டும் அரசு போக்குவரத்து (State Transport) ஆக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு சி. பெர்னீயன் : (அ) இல்லை,

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு வி. ஆர். பெரியண்ணன் : அந்த எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள், முதலிலே அரசு பஸ்களாக இருந்தன. அது கார்ப்பரேஷனுக்கு மாற்றப்பட்ட பிறகு அரசு பஸ்ஸாக இருந்த நேரத்திலே அரசு ஊழியர்களாகவும், பிறகு கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்களாகவும் இருக்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்த சலுகைகள் இப்போது கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் வந்ததா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்தன. அதன் அடிப்படையிலே தான் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து ஒரு உடன்பாடும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சென்னை நகரில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் டவுன் பஸ்கள் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் என்ற பெயரில் இருக்கின்றன. துரித பிரயாணத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள பஸ்கள் பல்லவன் என்ற பெயரிலேயே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் புரிந்துகொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் போன் செய்து கேட்கும்போது, குழப்பிக்கொண்டு பதில் சொல்கிறார்கள். இந்தக் குழப்பத்தை நிவர்த்திக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், சாதாரண பிரயாணத்திற்கு என்றும் விரைவுப் போக்குவரத்துக்கு என்றும் தனித்தனிப் பிரிவாக வைக்கப்பட்டு, தனித்தனி தொலைபேசி எண்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தொடர்பு கொள்ள தனி போன் வசதி இருக்கிறது. இதுபற்றிச் சிக்கல் இருப்பதாக அரசினுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு வகாப் அவர்கள் சொன்ன இந்த சிக்கலை தீர்க்க மூன்று பிரிவுகளுக்கும் மூன்று பெரிய தலைவர்களுடைய பெயர்கள் வைத்து மாற்றுவதற்கு ஏதாவது பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அப்படி மாற்றுவதாக எதுவும் பரிசீலனையில் இல்லை. ஆனாலும் பல்லவன் போக்கு வரத்தையும் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தையும் இணைத்து பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம் என்று வைக்கலாமா என்று எண்ணி வருகிறோம்.

Lands affected by Rains and Flood.

* 69. Q.—THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to state:

(a) whether the lands in Senthamangalam, Erumapatti and Mohanoor Panchayat Unions in Salem district, sand casted due to heavy rains and flood in Tamil Nadu during 1977 were reclaimed; and

(b) if not, when action will be taken?

1978 செப்டம்பர் 11]

மழை, வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்கள்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு வேளாண்மை நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) தமிழ்நாட்டில் 1977-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெருமழை, வெள்ளத்தின் காரணமாக சேலம் மாவட்டத்தில் சேந்தமங்கலம், எருமப்பட்டி, மோகனூர் ஆகிய ஒன்றியங்களில் மணலால் தூர்ந்துபோன நிலங்கள் சீர்திருத்தப்பட்டு விட்டனவா?

(இ) இல்லையெனில், எப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) & (இ): 1977-ம் ஆண்டில் பெருமழை, வெள்ளத்தின் காரணமாக சேலம் மாவட்டத்தில் சேந்தமங்கலம், எருமப்பட்டி, மற்றும் மோகனூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் மொத்தம் 250.04 ஏக்கர் நிலங்கள் மண் மேடிட்டு விட்டன. அவைகளில் விவசாயிகளே பெரும்பாலும் மணல் அகற்றும் பணியினை மேற்கொண்டனர். 28.36 ஏக்கர் நிலங்கள் வேளாண்மைத் துறையின் பொறியியல் பிரிவின் மூலம் முழுவதும் சீர்திருத்தப்பட்டது.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : அப்படி தூர் எடுக்கப் படுவதற்கு அரசு ஏற்றுக்கொண்ட செலவு எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதற்கான செலவு ரூ. 27,285.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : அப்படி தூர் எடுக்கப் படுவது, மணல் மூடியதை எடுப்பது, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தால் இலவசமாகச் செய்யப்பட்டதா? அதற்கு விவசாயிகள் தொகை ஏதாவது அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கனவே இதைப் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளத்தால், புயலால் மணல் மேடிட்டிருப்பதைத் தூர் எடுப்பதற்கு ஆன செலவுகளை அரசு ஏற்றுள்ளது. அது சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகச் செய்யப்பட்டது. பெரிய விவசாயிகளுக்கு 50 சதவிகிதம் இலவசமாகச் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : இன்னும் சில பகுதிகளிலே அப்படி மணல் மேடிட்ட நிலத்தின் விவசாயிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை. எந்த உதவியும் கிடைக்காத

[1978 செப்டம்பர் 11]

காரணத்தினாலே விவசாயிகளே கடன் வாங்கிச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சிறு விவசாயிகள் மனுச் செய்தால், அந்தத் தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இதற்காக என்று காலக் கெடு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் காலக் கெடுவிற்குள்ளாக யார் யார் மனுச் செய்திருந்தார்களோ, அவர்களுக்கு விவசாய இலாகா பொறியாளர் மூலமாக அந்த வேலைகள் நடந்தன. அவர்கள் மண் மேடிட்ட இடங்களிலிருந்து மண்ணை எடுத்திருக்கிறார்கள். சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நிலம் 14,261.48 ஏக்கர். இதிலே இதுவரையில் வேளாண்மைத் துறையால் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டது 10,105.49 ஏக்கர். சிறிய விவசாயிகள் சீர்திருத்திக்கொண்டது 3,785.84 ஏக்கர். சிறிய விவசாயிகள் மேற்கொண்டு சீர்திருத்திக்கொள்ளக்கூடியது 7.15 ஏக்கர். வேளாண்மைத் துறையால் சீர்திருத்திக் கொடுக்க வேண்டிய பரப்பு 363.01 ஏக்கர். இதற்காக ரூ. 90,89,889.60 வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகச் செய்து கொடுக்கப்பட்டது, பெரிய விவசாயிகளுக்கு பாதிப் பங்கு இலவசமாகச் செய்து கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவு நிலத்தை வைத்து சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று கணக்குப் பார்க்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: ஏற்கனவே சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் பற்றி 'டெபனிஷன்' அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சிறு விவசாயிகள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அல்லது 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் என்று இருக்கிறது. அதற்கும் மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் பெரிய விவசாயிகள் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கும் போது, சிறு விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்ற பாகுபாடு ஏன்? இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட விளைவுகள்தான் இவைகள். சிறிய விவசாயிகளும் நிலத்தீர்வை, நீர்த் தீர்வை செலுத்தி வருகிறார்கள். பெரிய விவசாயிகளும் இவற்றைச் செலுத்துகிறார்கள். இந்த விளைவுகள் எதிர்பாராதது. அவர்களுடைய தவறு காரணமாக அல்ல. நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற போது, சிறு விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இதுபோல விவசாயிகள் அனைவருக்கும் இனாமாகச் செய்து அரசு முன்வருமா?

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இது ஏற்கனவே முடிந்துவிட்ட விஷயம். மீண்டும் இதுபோன்ற இயற்கைக் கோளாறுகள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இயற்கைக் கோளாறுகள் இல்லாமல் போய்விட்டால், இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டிய சூழ்நிலையே இல்லாமல் போய்விடும். இனி மீண்டும் அப்படி ஏதாவது ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Select Seeds.

* 70 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to state:—

(a) whether 'Select Seeds' are produced in the State Agricultural Seed Farms, exclusively for the use of the small farmers; and

(b) if so, the name of the agency through which the seeds are sold?

பொறுக்கு விதைகள்.

திரு. க. இராம மூர்த்தி : மாண்புமிகு வேளாண்மை நீர்ப் பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) நம் மாநிலத்தில் உள்ள விவசாய விதைப் பண்ணைகளில் சிறு விவசாயிகளுக்கு ஏன. பொறுக்கு விதைகள் தயாரிக்கப் படுகின்றனவா?

(இ) ஆம் எனில், இவை எந்த அமைப்பின் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) சிறு விவசாயிகளுக்கென தனியாக பொறுக்கு வித்துக்கள் இம்மாநில விவசாயப் பண்ணைகளில் தயாரிக்கப்படுவதில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த விவசாய விதைப் பண்ணைகளுக்குப் புதிய ரகத்தில் அல்லது அதிகப்படியான விளைச்சலைத் தருகின்ற எண்ணெய் வித்துக்களை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்காக இவைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் காலப் போக்கில் அது விவசாயிகள் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். ஆரம்பத்திலே இதை விளைவித்தால்கூட, முன் மாதிரியாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சிறு விவசாயிகளை மனதிலே கொண்டு விவசாயத்தைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

[1978 செப்டம்பர் 1]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மூலக் கேள்வி நமது மாநிலத்தில் உள்ள விவசாய விதைப் பண்ணைகள் சிறு விவசாயிகளுக்கான பொறுக்கு விதைகளை உற்பத்தி செய்யுமா என்பது பற்றியதாகும். இங்கே சிறு விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று மாநில விதைப் பண்ணையில் அல்லது விதை மையங்களில் பாகுபாடு இல்லை. பொதுவாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒட்டு மொத்தமாகத் தான் விதைகளைத் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது, நெல், கேழ்வரகு, வீரிய வித்துக்கள். மக்காச்சோளம் போன்றவைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதற்கென தனியாக விழுக்காடு வைத்துக்கொண்டு நாம் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நெல்லுக்கு மொத்த சாகுபடி பரப்பில் 7 சதம், கேழ்வரகு வீரிய ஒட்டு விதைகள், மக்காச்சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம், 30 சதவிகிதம் என்று நாம் உற்பத்திசெய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : விவசாயப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி யாகின்ற பொறுக்கு விதைகள் சிறிய விவசாயிகளுக்குச் சலுகை யுடன் அளிக்கப்படுகின்றன. பொறுக்கு விதைகளைத்தான் அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். ஒரே விதையை மூன்று முறை பயன் படுத்தினால், அதனுடைய நெல் உற்பத்தித் தரம் குறைந்து விடும். மீண்டும் அந்தத் தரம் உயர வேண்டுமென்பதற்கு, பொறுக்கு விதையைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்லப்பட்டதா? இந்த பொறுக்கு விதையைப் பயன்படுத்தும் நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பொறுக்கு விதைகள் வழங்குவதில் பெரிய விவசாயி என்று கொண்டாலும் சிறிய விவசாயி என்று கொண்டாலும் அவர்களுக்குத் தனிப் பாகுபாடு, புதுச் சலுகைகள் இல்லை. வெளி மார்க்கெட்டிலே விற்கின்ற விலைக்கு மேல் 25 பைசா அதிகமாக வைத்து விற்பனைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏறத்தாழ விதைகளைப் பங்கிட்டு உற்பத்தி செய்ய கொடுக்கிறார்கள். இதை இந்த அரசு விவசாயத் துறை மூலமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஏறத்தாழ வருடா வருடம் விவசாயிகளுக்கு புதிது புதிதாக விதைகள் கண்டு பிடித்துக் கொடுக்கப்படுவதால், மீண்டும் 3, 4 தடவைகள் ஒரு தர விதைகளை உபயோகிக்கும் நிலை ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : பொறுக்கு விதைகள் அரசுப் பண்ணைகளில் மட்டும் விளைவிக்கப்படுகின்றனவா அல்லது தனியார் பண்ணைகளிலும் விளைவிக்கப்படுகின்றனவா? அப்படி தனியார் பண்ணைகளில் விளைவிக்கப்படுமானால், அதை எந்த அடிப்படையிலே அரசு மேற்கொள்கிறது?

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பொறுக்கு விதைகள் தனியாகப் பண்ணைகளிலும், அரசுப் பண்ணைகளிலும் விளைவிக்கப் படுகின்றன. அரசுத் துறையில் 49 விதைப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. 6 விதை மையங்கள் தமிழக விவசாயத் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் தனியார் பண்ணைகள் மூலமாகவும் நாம் விதைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த விதைகளெல்லாம், 'சீட் (Seed) சர்ட்டிபிகேட்', அதாவது விதைச் சான்றிதழ் பெற்றுத்தான் விற்கப்படுகின்றன. இதற்காகத் தனியாக அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் நிறுவனமாக இருந்தாலும், அரசுத் துறை நிறுவனமாக இருந்தாலும், விதைகளை விற்கும்போது 'சீட் சர்ட்டிபிகேட்' பெற்றொல்தான், விற்க முடியுமென்று சட்ட விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் விதை விற்பனை நடந்து வருகிறது.

திரு. பி. மாணிக்கம் : பருத்தி விதைப் பண்ணைகள் மாநிலத்தில் எத்தனை? அவை எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பொறுக்கு விதைகளை அளித்து வருகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பருத்தி விதைப் பண்ணைகளென்று தனியாக எவ்வளவு இருக்கிறதென்பதற்குப் புள்ளி விவரம் இல்லை. குறிப்பாக 'வைகை சீட் பார்ம்' என்று முறையிலே இருக்கிறது, அது குறிப்பாகப் பருத்தியில் அதிகமான வீரிய விதைகளை உற்பத்தி செய்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற போது, விவசாய விதைப் பண்ணைகளில் சிறு விவசாயிகளுக்கென தனியாகப் பொறுக்கு விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். சங்கடமே அதில்தான் வருகிறது, விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளிலும் மற்ற பண்ணைகளிலும் பொறுக்கு விதைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றபோது, பெரும்பாலும் அவை பெரும் விவசாயிகளுக்கு அல்லது யாருக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் சூழ்நிலை உருவாகி யிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தாலே மிகச் சாதாரண சிறு விவசாயிகளுக்கு, இதனுடைய பலன் கொஞ்சம்கூட கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்னுடைய பகுதியிலே இருக்கிற மணிலா ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைப் பொறுத்த வரையிலும், மிகுந்த தரமான விதைகள் அங்கே தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் பகுதியிலுள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு அதனுடைய பலன் மிகக் குறைந்த அளவிலே தான் கிடைக்கிறதென்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், எப்போது கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை அல்லது சிலர் கேட்டால் தான் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இது போன்ற நிலைகளை அகற்றி, சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பொறுக்கு விதைகள் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை அரசாங்கம்

[1978 செப்டம்பர் 11]

ஏற்படுத்துமா? மணிலா மட்டுமல்ல. எஸ், சோளம் போன்ற பல விதைகளுக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து கோரிக்கைகள் நிறைய இருக்கின்றன. எனவே அவர்களுக்குக் கிடைக்காத சூழ்நிலையை அகற்ற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: விதைகளைப் பொறுத்த அளவில், அரசு விதைப் பண்ணைகளிலே வேண்டிய அளவிற்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ செல்வந்தர்கள், செல்வாக்கு டடைத்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்குத் தான் இந்த விதைகள் கிடைக்கிறதென்ற சூழ்நிலை இல்லாமல், சிறிய விவசாயிகள் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கும் கிடைக்கும் சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக திண்டிவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு என்று பெருமையுண்டு. டி. எம். சி. 1, 2, டி. எம். ஈ. 7 என்ற மணிலாப் பயிர்கள் எல்லாம் பிரசித்தி பெற்றவையாக இருக்கின்றன. அங்கேயிருந்து வந்த திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள், அவர்கள் சிறு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைய தினம் வேண்டிய விதைகளை, வீரிய விதைகளை, வேண்டிய அளவிற்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தட்டுப்பாடு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): வினாக்கள்-விடைகள் முடிந்தன.

(குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுகுறி (*)) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

Thiru G. VASANTHA PAI:	* * *
மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):	* * *
Thiru G. VASANTHA PAI:	* * *
மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):	* * *
Thiru G. VASANTHA PAI:	* * *
மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது:	* * *
மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):	* * *
மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது:	* * *
மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):	* * *
Thiru G. VASANTHA PAI:	* * *
Vice-Chairman (Thiru E. S. VENKATESAN):	* * *

1978 செப்டம்பர் 11]

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

Vice-Chairman (Thiru E. S. VENKATESAN):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

Vice-Chairman (Thiru E. S. VENKATESAN):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

VICE-CHAIRMAN: * * * இதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கி விடுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): இத்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு முடித்து விடலாம்.

2. தகவல் கோரல்.

திரு. க. மீனாட்சி சுந்தரம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் பற்றி நான் 28-8-1978-லே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் தந்திருந்தேன். அது இன்றைய வரையிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் இன்றைக்கு தீவிரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பஸ்களை வழி மறிக்கிறார்கள். நான் வந்த பஸ்கூட அது போக வேண்டிய வழித் தடத்தில் போகாமல், வேறு வழியில் திருப்பிவிடப்பட்டது. அந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இதுவரை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று கூறி, அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): தினமும் இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத் திற்கு அமைச்சரின் அறிக்கை இன்றுதான் வந்திருக்கிறது. நாளை அல்லது நாளை மறு நாள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

Vice-Chairman (Thiru E. S. VENKATESAN):

* * *

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது:

* * *

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

[மிற்பகல் 5-20]

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):

* * *

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது:

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்):

* * *

Thiru G. VASANTHA PAI:

* * *

VICE-CHAIRMAN (Thiru E. S. VENKATESAN):

* * *

மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பேச்சு எல்லாம் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும்.

3. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள்.

(1) அரசுப் பள்ளிகளில் 1-4-1970-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்ட இடை நிலை ஆசிரியர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாள் முதல் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படாதது குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, “அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் இடைநிலை ஆசிரியர்களில் 1-4-1970-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்டவர்கள், பணியில் அவர்கள் சேர்ந்த நாள் முதல் பணி வரன் முறைப்படுத்தப்பட்டு, வருட ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படாமல் 1-4-1974-லிருந்து பணி வரன் முறை செய்யப்பட்டு ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படுவதால், பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலை குறித்து” கல்வி அமைச்சரின் அவசர கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அரசாணை எண். 428, கல்வி, நாள் 21-3-1974-ல் 1-4-70-க்குப் பின் அரசு கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தற்காலிகாக நியமனம் செய்யப்பட்டு 21-3-1974-ல் ஒரு வருட பணிக்காலம் நிரம்பப் பெற்று தமிழ் நாடு கல்வி சார்புப் பணி விதிகளின்படி கல்வித் தகுதி பெற்ற அனைத்து இடைநிலை ஆசிரியர்கள், இரண்டாம் நிலை தமிழ் வித்வான்கள் மற்றும் தனித் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அனைவரின் பணியையும் உடனடியாக வரன்முறைப்படுத்த ஆணையிடப்பட்டது. மேற்கூறிய ஆசிரியர்களின் நியமனம் தமிழ் நாடு கல்வி சார்புப் பணி விதிகளின்படியோ அல்லது மாவட்டக் கழகச் சட்டம் 1920-ன்படி தொகுக்கப்பட்ட சட்ட விதிகளின்படியோ செய்யப்பட்டது. ஆனால் அரசாணை எண். 761, கல்வி, நாள் 16-5-70-ன்படி 1-4-70-க்குப் பின் செய்யப்படும் நியமனங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாடு கல்வி சார்புப் பணி விதிகளின்படிதான் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு மாறாக சில

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 11] [மாண்புமிகு திரு.செ. அரங்கநாயகம்]

முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்கள் மாவட்டக் கழக விதிகளின்படியே எல்லா நியமனங்களையும் செய்து வந்தனர். மாவட்டக் கழக சட்ட விதிகளிலும் தமிழ்நாடு கல்வி சார்புப் பணி விதிகளிலும் கூறப்படும் கல்வித் தகுதிகளில் சிறிது வேறுபாடு உண்டு. மாவட்டக் கழக விதிகளின்படி நியமனத்திற்கு வயது வரம்பு கிடையாது. தமிழ்நாடு கல்வி சார்புப் பணி விதிகளின்படி நியமனங்களுக்கு வயது வரம்பு உண்டு. எனவே 1-4-70க்குப்பின் மாவட்டக் கழக விதிகளின்படி நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களின் விஷயத்தில் கல்வித் தகுதி மற்றும் வயது வரம்பு சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எனவே பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் பரிந்துரைக்கேற்ப அரசாணை எண். 428, கல்வி, நாள் 21-3-74-க்கு சில திருத்தங்கள் செய்யும் வகையில் அரசாணை நிலை எண். 765, கல்வி, நாள் 16-5-74-ல் அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1-4-70-க்குப்பின் நியமனம் செய்யப்பட்டு 21-3-74-ல் ஒரு வருட பணிக்காலம் நிரம்பப் பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்கள் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் மற்றும் தனித் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அனைவரின் சார்பாக தமிழ்நாடு கல்விச் சார்பு பணி விதிகள் ஆறு, ஏழினை (வயது வரம்பு மற்றும் கல்வித் தகுதி பற்றியது) தளர்த்தி இவர்களின் பணியை 21-3-74 முதல் வரன்முறைப்படுத்த ஆணையிடப்பட்டது.

எனவே ஆசிரியர்களின் பணியை வரன்முறைப்படுத்துவதில் கல்வி மற்றும் வயதுவரம்பு சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால் அவர்களின் பணியை, நியமனம் செய்யப்பட்ட தேதி முதல் வரன்முறைப்படுத்த இயலவில்லை. எனவேதான் 21-3-74 முதற்கொண்டு பணி வரன்முறை செய்யப் பட அரசு ஆணையிட்டது. இதன் காரணமாக அப்படிப்பட்டவர்கள் 21-3-74-க்கு முந்தைய தேதிவரை எந்தவிதமான ஊதிய நிலுவையும் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் ஆக மாட்டார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, 1-4-1970க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் பணி 21-3-1974 விருந்து வரன்முறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன காரணம் 1-4-1970 லேயே அவர்கள் கழகப் பள்ளிகளில், கழக விதிகளின்படி நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்றும், அரசு சார்பு விதிகளுக்கு அது மாறுபட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது அப்படியல்ல. கல்வித் தகுதியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த இரண்டு விதிகளுக்குமிடையே எந்தவிதமான மாறுபாடும் கிடையாது. செகன்டரி கிரேட் ஆசிரியர் என்று சொன்னால், எஸ். எஸ். எல். சி. மற்றும் இரண்டு வருடம் பயிற்சி: தமிழாசிரியர் என்று சொன்னால் எஸ். எஸ். எல். சி., வித்துவான், பண்டிட் பயிற்சிடான் பெற்றிருக்க வேண்டும் இரண்டு விதிகளிலும். வயது வரம்பிலே

138 அரசுப் பள்ளிகளில் 1-4-1970-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாள் முதல் பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படாதது குறித்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 11]

சில கழகப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 30 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்கலாம். இப்படியுள்ள ஒரு சிலரை வைத்துக்கொண்டு 1974 வரை பணி வரன்முறை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அரசு சார்பு விதிகளின்படி விதிகளுக்கு இணங்கி நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கூட 1974 முதல் பணி வரன்முறை செய்யப்படும் என்று உத்தரவு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் எந்தவிதமான முன்னுரிமையும் பெறுவதற்கு உரிமையில்லை என்று சொன்னாலும் கூட, 1-4-1970-ல் அரசு சார்பு விதிகளின்படி கல்வித் தகுதியும், வயது வரம்புக்கும் உட்பட்டவர்கள் அனைவருக்குமாவது 1-4-1970 முதல் பணியை வரன்முறை செய்ய அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை)

(2) 26-8-1978 அன்று எண்ணூரில் படகு விபத்தில் பள்ளி மாணவர்கள் இறந்தது குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, “26-8-78 அன்று எண்ணூரில் ஏற்பட்ட படகு விபத்தில் பள்ளி மாணவர்கள் 15 பேர் இறந்தது குறித்து” கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை வண்ணாரப்பேட்டை பி. ஏ. கே. பழனிச்சாமி நாடார் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களில், சாரணப்பிரிவைச் சேர்ந்த 64 மாணவர்கள் திரு. சீனிவாசம் என்னும் தமிழாசிரியர் தலைமையில் (சாரணர் பிரிவுத் தலைவர்) 26-8-78 அன்று எண்ணூர் அருகே உள்ள தாழங்குப்பம் என்னுமிடத்திற்குச் சுற்றுலாச் சென்றனர். இவர்கள் காலை வழியாக கத்தியவாக்கம் என்னுமிடத்தை 26-8-78 அன்று காலை 10-00 மணியளவில் சென்றடைந்தனர். அங்கிருந்து முத்துவாரிக்குப்பம் என்னும் திவிற்குச் செல்லும் பொருட்டு சாரணர் பிரிவின் தலைவர் இரண்டு மீன் பிடிக்கும் படகுகளை போக்கு வரத்துக் கூலி ரூ. 30-க்கு அமர்த்திக் கொண்டார். அப்படகு கள் ஆட்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டவை அல்ல. படகொன்றிற்கு 32 மாணவர்கள் வீதம் ஏற்றிக் கொண்டு 11-00 மணியளவில் இரு படகுகளும் புறப்பட்டன. முதல் படகில் சாரணர் பிரிவுத் தலைவர் ஏறிக்கொண்டார்,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

படகுகள் சென்று கொண்டு இருக்கையில் சுமார் 11-30 மணியளவில் முத்துவாரிக்குப்பத்திற்கு அருகில் ஒரு படகு கவிழ்ந்து விட்டதாக சைதாப்பேட்டை கோட்ட ஆட்சியாளர் தெரிவித்துள்ளார். கவிழ்ந்த படகில் ஏற்கனவே ஓரளவு நீர் கசிந்து கொண்டிருந்ததால், அதிலிருந்து மாணவச் சாரணர்கள் குரல் எழுப்பினர் எனக் கூறப்படுகிறது. படகு கவிழ்ந்ததால் மூழ்கிய 32 மாணவர்களில், 7 மாணவர்கள் உடனே மீட்கப்பட்டு விட்டனர். 13 மாணவர்கள் பின் மீட்கப்பட்டு சென்னை ஸ்டேன்லி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டனர். அங்கு 3 பேர் இறந்துவிட்டனர்; மீதி 12 பேர் மூழ்கி இறந்துவிட்டனர். மற்றொரு படகில் சென்ற 32 மாணவர்களும் அதிலிருந்து சாரணர் பிரிவுத் தலைவரும் உடனே நலமாக கத்தியவாக்கம் திரும்பிவிட்டனர். விபத்து நடந்த இடம் முகத்துவாரத்திலிருந்து 2 பர்லாங் தூரத்திலுள்ள தாகவும் அங்கு நீரின் ஆழம் சுமார் 20 அடி உள்ளது எனவும் சைதாப்பேட்டை கோட்டாட்சியாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

இத்துயரச் சம்பவம் குறித்து காவல் துறையினர் வழக்குப் பதிவு செய்து தீவிர விசாரணை நடத்தி வருகின்றனர். விசாரணை முடிவுக்குப் பின்னர், குற்றவாளிகள் மீது சட்டப்படி கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். தற்பொழுது படகு விபத்து நடந்த பகுதியில் பதட்டநிலை ஏதுமில்லை.

பதினைந்து மாணவர்களின் உயிரிழப்புக்கு இவ்வரசு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டதோடு, அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் மக்கள்பால் நல்லெண்ணும் தூய்மை உணர்வும் கொண்டு, பேரிழப்புக்கு ஆளான ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ரூ. 5,000- (ரூபாய் ஐயாயிரம்) வீதம் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கிட 30-8-78 அன்று ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

மாணவர்கள் எந்த ஒரு சுற்றுலாப் பயணத்தையும் மேற்கொள்ளுமுன், போதிய தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைத் திட்டவட்டமாகச் செய்து முடித்த பின்னர்தான், அப்பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையான உத்தரவினை 12-6-1950 நாளன்று கல்வி இயக்குநர் பிறப்பித்துள்ளார். அது இன்னும் அமுலில் இருந்து வருகிறது. அவ்வுத்தரவினை படகு விபத்துக்குள்ளான சாரணப் பிரிவின் தலைவரும், பள்ளி நிர்வாகத்தினரும் கடைப்பிடித்தனரா என்பது விசாரணையில் கண்டறியப்பட்டு தவறிழைத்தவர்கள் மீது கடுமையான அறை நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படும். இது போன்ற துயரம் மிக்க விபத்துக்கள் இனிமேலும் நிகழாமல் தடுக்கும் வகையில் அரசு கல்வி இயக்குநரைக் கலந்தாலோசித்துத் தகுந்த உத்தரவினை பிறப்பிக்கும்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

(பிற்பகல் 5-30)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, விபத்துக்கு ஆளான, இறந்துபோன மாணவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை அளித்திருப்பதாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொகையினை ரூபாய் 10,000 ஆக உயர்த்த அரசு முயற்சி செய்யுமா? அதோடு இந்த உடற் பயிற்சிக் கல்விப் பாடத் திட்டத்திலே நீச்சல் பயிற்சியையும் இனி ஒரு பாடமாகச் சேர்த்து பள்ளிகளிலே அதைப் பயிற்சியாக அளிக்கத் தக்க ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஐயாயிரம் ரூபாயை பத்தாயிரம் ரூபாயாகக் கூட்டும் உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் நீச்சல் தெரிந்திருப்பது நலம் என்று அரசு கருதுகிறது. அதற்கு போதுமான வசதிகள் கூட இப்பொழுது சென்னையில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதற்கு என்று தனியாக ஒரு கோச் கூட இருக்கிறார். மாணவர்களாகவே வந்து பயிற்சி பெற வேண்டும். யாரையும் கட்டாயப்படுத்துவதற்கில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவம்: அந்த ஆசிரியர் சாரணர்களை முத்து வாரிக்குப்பம் தீவிற்கு அழைத்துச் செல்வது சம்பந்தமாக முன்பே திட்டமிடப்பட்டிருந்ததா? 64 சாரணர்களுக்கு ஒரே ஒரு ஆசிரியர் துணையாகப்போயிருக்கிறார். 64 சாரணர்களுக்கும் இரண்டு படகுகளில் செல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 6 பேர் செல்லக் கூடிய படகில் 32 பேர் செல்லும் நிலை எதனால் ஏற்பட்டது? போலீஸ் விகாரணை மட்டுமல்லாமல், நீதி விகாரணை ஏற்படுத்துவதுகூட நல்லது. அப்படிச் செய்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து சாரணர்களுக்கும் இது ஒரு படிப்பினையாக இருக்கத் தக்க வகையில் இதற்கு என்று ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: சட்டம் மீறப் பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று போலீசார் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இலாகாபூர்வமாக கல்வித் துறை வேறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

4. தகவல் கோரல்.

ஆளுநர் உரை விவாகத்திற்கு பதிலுரை குறித்து.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' செயலாளர் அவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு இந்த கூட்டத் தொடரிலே நடைபெற இருக்கின்ற அலுவல்கள் குறித்து ஒரு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

நிகழ்ச்சி விபரம் அடங்கிய தகவலை அச்சடித்துக் கொடுத்துக்கொடுக்கிறார்கள். ஜனவரி மாதத்தில் நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய ஆளுநர் உரை ஆகஸ்ட் 30 ஆம் நாள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. விவாதம் செப்டம்பர் மாதம் நடந்தது. 8-ஆம் தேதி ஆளுநர் உரை விவாதத்திற்கு பதில் உரை என்று அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. 8 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு தவிர்க்க முடியாத அவசர வேலை காரணமாக வர முடியாத காரணத்தால், 11 ஆம் தேதி பதிலுரை என்று அவை முன்னவர் சொல்லி, அதன் பிறகு இன்றைக்கு அது இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை, மேலும் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் ஆளுநர் உரை மீது நடைபெற்ற விவாதத்திற்குப் பதிலுரை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூடத் தெரியவில்லை. இந்தக் கூட்டத்தொடரில் இல்லையானாலும் கூட, அடுத்த கூட்டத்தொடரிலாவது இருக்கும் என்று அறிவித்தால் உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தகவல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களுக்குத் தெரிந்த தகவலை வைத்துக்கொண்டு, இங்கே கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து 12 ஆம் தேதி மாலை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று பேசினோம். ஆனால் 12 ஆம் தேதி பேரவையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை சொல்ல முன்வந்து இருப்பதால் மேலவையில் மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே நிச்சயமாகப் பதில் திடைக்கும். (சிரிப்பு) சந்தேகம் வேண்டாம். வேண்டுமென்று காலம் கடத்துவதாகக் கருத வேண்டாம். அண்மையில் எதிர்பாராமல் ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. எதிர்பாராத விதத்தில் திரு. சின்னப்பாத் தேவர் அவர்கள் மரணமடைந்ததால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோவைக்குச் சென்று வந்தார். பேரவையிலே இருக்கக்கூடிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கூட சம்மதித்து ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் முதல்வர் அவர்கள் நாளை பதில் சொல்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவருடைய தொண்டர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அந்த அவையில் என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு இதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. இதை நீங்கள் முன்னாலேயே அறிவித்திருந்தால், இந்தப் பிரச்சினையே வந்திருக்காது. அவை முன்னவர் இதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கலாம்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் பேசியபோது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 12 ஆம் தேதி மாலை மேலவையிலே பதிலுரை சொல்வதாக இருந்தது. 12 ஆம் தேதி காலை பேரவையிலே பதிலுரை ஆற்றுவதாக இப்பொழுது அறிவிப்பு பார்த்தேன். பேரவையிலே கூட்டம் காலைத் தான் நடைபெறுகிறது. 12 ஆம் தேதி காலையில் பேரவையில் பதிலுரை ஆற்றிய பிறகு மாலையிலே மேலவையில் சொல்லலாம். அப்படி இல்லாமல் மறுநாள் என்று சொல்ல என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: சட்ட முன்வடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. காலையில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் மாதிக்கப்படக் கூடாது, ஏற்கெனவே கொண்டு வர எண்ணியிருந்த அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மாலையில் முதலமைச்சர் பதிலுரையை ஆற்றுவதாக ஏற்பாடாகி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தி இப்பொழுதுதான் கிடைத்திருக்கிறது. கட்சித் தலைவர்களுடன் பேசி மாலையிலா அல்லது காலையிலா என்பதை முடிவு செய்து தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அறிவிப்பேன்.

5. தனி உறுப்பினர் தீர்மானம்.

சென்னை மற்றும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): தனி நபர் தீர்மானங்கள் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசலாம்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Vice-Chairman, I have pleasure in moving the following resolution for the consideration of this House:—

“That this House recommends to the Government of Tamil Nadu to amend the Madras and Kamaraj University Acts to provide for the election of the Vice-Chancellor by proportional representation in secret ballot at a special meeting held for the purpose, by an electoral college, composed of the elected and ex-officio members of the Senate and Academic Council of such Universities, no member of such bodies being allowed to exercise his or her franchise in more than one capacity. This House further recommends that this system of election of the Vice-Chancellor be followed in future in all Universities established by law by the State of Tamil Nadu.”

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன், மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம்..

"That this House recommends to the Government of Tamil Nadu to amend the Madras and Kamaraj University Acts to provide for the election of the Vice-Chancellor by proportional representation in secret ballot at a special meeting held for the purpose, by an electoral college composed of the elected and ex-officio members of the Senate and Academic Council of such Universities, no member of such bodies being allowed to exercise his or her franchise in more than one capacity. This House further recommends that this system of election of the Vice-Chancellor, be followed in future in all Universities established by law by the State of Tamil Nadu."

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, before I explain the purpose of this resolution to the members of the House for their acceptance, I would like to point out that in 1965 when the Madurai University Act was passed by the Houses of the Legislature and in 1966 when the Madras University Act was amended, a new system of selection of Vice-Chancellors was introduced.

Section 11 of the Act reads as follows:—

"Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Committee referred to in sub-section (2) and such panel shall not contain the name of any member of the said committee." The procedure outlined by the Act was that there should be a selection panel for suggesting three names for the post of Vice-Chancellor. This selection panel will have one nominee of the Senate, one nominee of the Syndicate and one nominee of the Chancellor. This selection panel would suggest three names out of which the Chancellor of the University was expected to select one member as Vice-Chancellor. A similar procedure has been outlined in the Act relating to Madurai University which is now known as Kamaraj University. In the Annamalai University, the procedure is different because the founder is the person who suggests three names. In the Arignar Anna Technological University which has been newly formed, a similar procedure has been adopted as in the case of Madurai and Madras Universities. Sir, we have had 12 years of experience of this type of selection of the Vice-Chancellor. The old system was that the Senate of the respective universities would suggest a panel of three names and one of the three names suggested by the Senate would be selected by the Chancellor.

[Thiru A. R. Damodaran] 1978 செப்டம்பர் 11

[பிற்பகல் 5:40]

In 1965 and 1966 it was felt by the Government then in power that a change was necessary in the University Acts and this new procedure has been outlined for the Chancellor to select the Vice-Chancellor. Between 1966 and 1977—while I am not aware of the inner working of the Cabinet system, not having been a Minister of the Government or having had the privilege of participating in the Cabinets—it was generally understood that by the word ‘Chancellor’ it was expected that Government’s recommendations would also be taken into account by the Chancellor, although strictly according to law, the Government do not have a voice in the selection of the Vice-Chancellor and it is only the Chancellor who is expected to select one of these three names. Sir, we have had in the recent past certain unavoidable delays in the selection of Vice-Chancellors both to the Madurai University and to the Madras University. Five or six months ago, when this House met during the Budget Session, I had the opportunity of raising this question when it was found that in the Madurai University, although the selection panel had submitted a panel of three names, there was considerable delay and the public did not know the reasons for this delay. But it was explained that there was some idea of constituting a second selection panel to submit a fresh panel of names. Secondly, even in Madras University recently, we have had the very unfortunate delay in the selection of the Vice-Chancellor and various Press Notes have been issued from the Chancellor’s Office. One of the Press Notes that was first issued was about two weeks ago when it was mentioned that due to certain procedural delays the selection of the Vice-Chancellor was being delayed. There was a wild surmise in the market whether these procedural delays were due to the system and whether there was any real difficulty for the choice to be made. One week later, about five days ago, the Press Note issued by the Chancellor reads as follows and I would like to take the Members of the House into confidence in this matter. Such a Press Note, was, in my opinion, totally unnecessary because it brought to light the procedures which were followed by the Chancellor in selecting the Vice-Chancellor. The Vice-Chancellor’s position is a unique position. We always used to consider, at least in the olden days, that next to the Chief Justice of Madras and of course the dignitaries of Government, the Vice-Chancellor had a unique position where dignity and respect should be maintained. The Press Note that was issued says, and I read from the Note:

1978 செப்டம்பர் 11 [Thiru A. R. Damodaran]

“The delay in the appointment was only due to certain procedural obstacles in the way of ensuring that the incumbent becomes in fact and in law a whole-time officer of the University as required by section 11 (5) of the Madras University Act of 1923. The Selection Committee gave a panel of three names. The name of Dr. Nayudamma was considered first. As he did not desire completely to dissociate himself from the CSIR, the name of Prof. Damodaran came to be considered next”.

It is not A. R. Damodaran but Thiru G. R. Damodaran.

“He was an M.L.C. and Dean of the Post-Graduate Faculty of P.S.G. College of Technology, Coimbatore. He was informed that he should relieve himself of these offices before he became eligible to be the whole-time Vice-Chancellor. Now he has done this and this took some days and this accounts for the delay in making the announcement”.

Sir, section 5 of the Madras University Act has prescribed certain disqualifications for members who desire to stand for election to the University authorities. These disqualifications are generally classed and are embodied in every Act. Perhaps, the Members of the House may be interested in knowing what these disqualifications are:

“No person shall be qualified for election as member of the authorities of the University if on the date of nomination or election—

- (1) he is of unsound mind, a deaf-mute, or suffering from leprosy;
- (2) he has been adjudged insolvent or an undischarged insolvent;
- (3) he has been sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral turpitude.”

These are the three disqualifications that had been prescribed for persons who desire to stand for election to any University bodies. Further, we have the Representation of the People Act which mentions the disqualifications of Members of the Legislatures. Amongst the disqualifications that have been prescribed, the position of a Member of a Legislature has never been prescribed as a disqualification to hold the post of a Vice-Chancellor. We in this House would particularly remember that not only did we have a Vice-Chancellor as a Member of this House for over 25 years but the Vice-Chancellor was also the Leader of the Opposition in the Legislative Council. My grouse is that the privileges of this House will be badly affected if the Govern-

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 11]

ment had accepted the contention that no Member of this House can be a Vice-Chancellor of any University. Not only would it deprive the Members of this House of the opportunities of becoming Vice-Chancellors but there is also the obvious obverse which will be true, namely, that no Vice-Chancellor can sit as a Member of this House. I think we are going beyond the Representation of the People Act, we are going beyond the established laws, we are also going beyond the established conventions in our own State when, unfortunately, we have virtually decided that a Member of this Council could not be the Vice-Chancellor of a University. I would like to know the Government's position in this matter because this is not merely a moral question. It is necessary for the Government to clearly state whether, according to the laws of the land—I do not rely upon conventions at the present moment—it is absolutely necessary that a person should resign his membership of this House for becoming Vice-Chancellor because this is a strictly legal position and if necessary, I would like the Government to obtain the opinion of the Advocate-General on this issue. I deliberately did not want to raise a privilege motion on this matter because the Chancellor is involved and I did not want to cause any embarrassment to the person occupying this position. But I felt that there was need for clarification because these informal conventions which are adumbrated by the Chancellor are, in my opinion, totally incompatible with the legal position on this issue.

Sir, I do not want to refer, of course, to the other ugly reports that have appeared in the newspapers about the prospective Vice-Chancellors facing the necessity of taking an alcoholic breath analyser test. This is a very odd position and I am sorry that our prospective Vice-Chancellors have been subjected to such tests and persons are disqualified on the ground of their being holders of liquor permit. In fact, it is very embarrassing to a Vice-Chancellor if, before he is selected, he has to undergo these tests. I do not know whether they were considered by the Government or not. But the very fact that so much publicity has been given has damaged the reputation of our Vice-Chancellor in the eyes of the student-world. I do not think I have to tell the Hon. Minister the harmful effects of the same because today our Vice-Chancellors have to face the hostile students on some issue or other and on those occasions, the type of slogans that are likely to be raised against these Vice-Chancellors are not likely to be of a very pleasing nature, especially in view of what has appeared in the newspapers.

1978 செப்டம்பர் 11] [Thiru A. R. Damodaran]

[பிற்பகல் 5-50]

Sir, I believe that this system of selection of Vice-Chancellors requires change. We are all elected representatives—from the Speaker of the Lok Sabha, Chairman of the Rajya Sabha, Speaker of the Assembly, Chairman of the Legislative Council, Ministers, Members of Legislatures—and we have accepted the democratic principle that we should have a system of election of representative-Members. I do not know why in so far as the University is concerned, we should fight shy of the fact that the Vice-Chancellor is a person who should be elected by his own colleagues and peers in the University and that there could be no better representative body than the Professors and Deans of the Departments of the University, the Members of the Senate and the Academic Council and the academicians in the University who exercise their role and elect the Vice-Chancellor by proportional representation and necessarily by secret ballot at a meeting specially held for this purpose. In other Universities in the world, this procedure is being followed. While I realise that Members may feel that the Vice-Chancellor should not subject himself to intense electioneering activity, may I point out that even today, under the existing system of selection panels, there has been an unfortunate trend for intense canvassing to be carried on by prospective Vice-Chancellors which is denigrating the position of a Vice-Chancellor and bringing the very position of an academic authority into disrespect and a total lack of awareness of the great responsibilities of this high office? I realise that Vice-Chancellors, like High Court Judges, should be above suspicion in many matters. We have adopted the principle of appointment of High Court Judges by the Courts by following the procedure in the Constitution. The question arises whether a Vice-Chancellor should also be similarly appointed by Government. There is one difficulty and that is whereas the High Court Judges form a career service, excepting for those Judges who may be recruited directly from the Bar, in the case of a Vice-Chancellor, we do not necessarily have a career of administrators who will contribute to the position of Vice-Chancellors and we select eminent non-officials and retired Government administrators who have adequate knowledge and experience of University administration and University education. Therefore, the feeling has crept in that more and more there has been some sort of a political pressurisation in such matters and I for one feel that the University should be kept comparatively free from the atmosphere of pressurisation which works to the detriment of the working of the University and the free liberal administration that should exist in a University. The world

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 11]

has witnessed many changes between 1945 and 1971. In the United Kingdom, the number of Universities has grown to more than 200 or 250 and the grants that are being given by the Government have increased from 30 million pounds to 314 million pounds—which in terms of crores of rupees means that grants of Rs. 450 crores are being given by the U.G.C. in U.K.—and many of these institutions are allowed to function with a large measure of autonomy. In my opinion, although Governments do have a direct responsibility in maintaining adequate grants for Universities, it does not necessarily mean that Vice-Chancellors should be nominees either of Governments or even of Chancellors. The democratic procedure of electing these Vice-Chancellors would free our Universities from many of the pressures to which they are subjected today. I would like this to happen particularly in the older Universities which have, even celebrated their centenaries like the Madras University and the Madurai University which was previously a part of Madras University. These Acts were all framed a long time ago. Although they were amended in a piecemeal fashion in 1966, I would recommend to the Hon. the Education Minister a thorough review of all these Acts in our State, to keep in tune with modern conditions. Different Acts have been framed for the Madras University. For example, out of 17 Members of the Syndicate, 5 Members are nominated and we have 12 elected Members. In Madurai University, out of 12 Members of the Syndicate, we have four nominated members. In Arignar Anna Technological University, we have 8 nominated members out of 14 members of the Syndicate. My whole point is this. Why should the Government want so many nominees in the Syndicate? If the Government want to have an entirely nominated Syndicate, then the Government cannot have autonomous bodies in the University. If the Government want to run the University as one of their Departments, let us be honest about it. The Government's argument proceeds on conventional lines: "We are giving 1½ crores, 2 crores or 3 crores of rupees. Therefore, we do not think that the University should have any autonomy in such matters. We will run it as a department of the Government and we will nominate the entire Syndicate." I wish that the Government of Tamil Nadu will bestow a fresh look on the University Acts because we are now going to have Universities at Coimbatore and Tiruchirappalli, provided the requisite permission comes from the U.G.C. Since we are going to form a number of Universities in the State, I think proper conventions should be established so that the persons who may be selected as Vice-Chancellors are elected as Vice-Chancellors by their own peers in the academic world, the professors, the deans who constitute the Senate and

1978 செப்டம்பர் 11][Thiru A. R. Damodaran]

the Academic Council and they will have an opportunity to select one of their own academicians as Vice-Chancellor. I commend this proposal for the acceptance of the House. Thank you.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தினை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். அவர்களுடைய தீர்மானத்தினுடைய மையமான கருத்து, இதுவரை சர்வகலாசாலையினுடைய துணைவேந்தர் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார். இனிமேல் அந்த நியமன முறைமையினைத் தேர்தல் முறையிலே அவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பது, அதை அவர்கள் விளக்கியும் பேசினார்கள். இன்றைய காலப் போக்கில் ஜனநாயக அடிப்படையிலே எது ஒன்றும் நடக்கின்றது. ஆகையால் இது ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்தக்கூடிய கருத்தாக இருப்பதால், இதையாரும் மறுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டதிட்ட முறைகள் பற்றியும் சொன்னார்கள். செனட்டிலே இருந்து ஒரு பேனல் உறுப்பினர், சிண்டிகேட்டிலே இருந்து ஒரு பேனல் உறுப்பினர், கவர்னர் நியமன முறையில் ஒரு பேனல் உறுப்பினர் என்று மூன்று உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பரிந்துரைக்கும் மூன்று பேரில் ஒருவரை கவர்னர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே சிறு மாற்றம் உண்டு. இந்த 3 பேர்கள் வேறு 3 பேர்களைச் சிபாரிசு செய்வார்கள். அந்த மூன்று பேர்களிலே ஒருவரைத் தான் கவர்னர் அவர்கள் நியமிப்பார்கள். இது தான் சட்டம் என்று நான் படித்ததாக ஞாபகம். இந்த முறை மாறி, நண்பர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின்படி ஜனநாயக முறை வந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன் என்று சொல்கிறேன். அரசாங்கம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்கும் வகையிலே இருக்கிறது என்றால், இருக்கக்கூடிய நடைமுறையைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்கிறேன். இதில் நியமிக்கும் அதிகாரம் கவர்னர் அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. பேனலில் வரும் பெயர்களில் அவர் விரும்பக்கூடிய ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பதால், செனட்டோ, சிண்டிகேட்டோ நியமிப்பதில் அர்த்தமேயில்லை. இந்த முறையே இல்லாமல், கவர்னர் நியமிக்கும் முறை இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கவர்னர் சொல்கின்ற ஒரு நபரை நியமிக்கும் முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நம்முடைய நண்பர் அவர்களுடைய தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், தேர்தல் முறைப்படி ஒருவரை வகை சான்சலராக ஆகிவிடுவார். தேர்தல் முறை என்றால், அது நேர்மையான தேர்தலாகவும் இருக்கும், உட்பாண தேர்தலாகவும் இருக்கும். தகுதி படைத்தவர்களும் வரலாம், தகுதி இல்லாத ஒருவரும் வந்துவிடலாம். அதற்குப் பொருத்தம் இல்லாத ஒருவர் வந்துவிட்டால், இன்புலுயன்ஸ் செய்தோ பணம் செலவு செய்

[திரு கே.எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 செப்டம்பர் 11]

தோ சர்வகலாசாலை துணை வேந்தராக ஒருவர் வந்துவிட்டால், சர்வகலாசாலையினுடைய வேலையெல்லாம் கெட்டுப்போகும், ரொம்பவும் பாதிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 6.00)

தேர்தல் முறையை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் வேட்பாளராக நிற்கக்கூடியவர்களுக்குச் சில தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். கண்டவர்கள் வர முடியாமல், அந்தத் துறையிலே தகுதி, பொருத்தமுடையவர்கள்தான் வேட்பாளர்களாக நிற்கக்கூடிய நிபந்தனையையும், நிபந்தனையையும் வைக்க வேண்டும். போஸ்ட் கிராஜுவேட் அல்லது பி.எச்.டி. படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்; கல்வித் துறையிலோ வேறு எந்தத் துறையிலோ செயல்பட்டு, அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டு, இந்த நிபந்தனையின்பேரில் தான் துணைத் தலைவர் தேர்தலுக்கு வேட்பாளர்கள் நிற்க முடியுமென்று சட்டத்திலே நிபந்தனை போட வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பரவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சர்வகலாசாலை என்றால் சட்டத்திலே 'ஆடானமஸ் பாடி' என்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையிலேயே சர்வகலாசாலை ஆடானமஸ் பாடி என்று சொல்லப்படுகிறது. நடைமுறையைப் பார்க்கும் போது, அது ஆடானமஸ் பாடிதான் என்ற கேள்விக்கு இடமிருக்கிறது. சர்வகலாசாலைகள் தீர்மானிக்கக்கூடிய சில தீர்மானங்களை அரசு ஏற்க மறுத்து விடுகிறது. அவர்களை மதிக்காமலேயே அரசு சில உத்தரவுகளைப் போடுகிறது. அங்கே செனட் அல்லது சிண்டிகேட்டில் உள்ளவர்கள், இவர்கள் என்ன எங்களுக்குச் சொல்வது என்று பேசுவதை என் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். அரசு சொல்வதை மறுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறியதையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி ஒருவருக்கொருவர் மோதக்கூடிய நிலை மாற வேண்டும். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி குறுக்கீடுகள் கூடாது. ஆடானமஸ் பாடி என்று சொல்லும்போது, அதனுடைய நிர்வாகத்திலே எல்லாம் அரசின் குறுக்கீடுகள் கூடாது. அல்லது சட்டத்தைத் திருத்தி, 'ஆடானமஸ்' என்ற வார்த்தையை எடுத்து விடுங்கள். இந்த இரண்டிலே எதைச் செய்தாலும் மறுப்பு சொல்வதற்கில்லை. நான் சர்வகலாசாலையின் சட்டதிட்டங்களை — கான்ஸ்டிடியூஷன் — முழுக்க முழுக்கப் படித்துப் பார்த்தேன். அப்போது எனக்கே ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. துணை வேந்தருக்கு ஒரு டிக்டேடர் அளவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், ஒரு மனிதருக்கு இந்த அளவிற்கு அதிகாரமா என்று. அந்த அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும், அந்த அதிகாரத்தைக் குறைத்து, பாதி அளவு அதிகாரத்தை சிண்டிகேட்டிற்குக் கொடுத்தால் நல்லதென்று கருத்து சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. க. அறிவுமுகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சென்னை மற்றும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகங்களினுடைய துணை வேந்தர்கள் நியமிக்கப்படுவது குறித்து நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்கள் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று, இன்று நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் எவ்வாறு நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது குறித்து பல்வேறுவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டுப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் நடத்துகின்ற போராட்டத்தின்போதுகூட துணை வேந்தர்கள் எப்படி அமைய வேண்டுமென்பது பற்றி அவர்கள் தங்களுடைய கூட்டங்களிலே கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள் பலவற்றுக்குப் போயிருக்கிறேன். அங்கு மாணவர்கள் பேசியபோதும், ஆசிரியர்கள் பேசியபோதும் நான் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் சரி, நியமிக்கப்பட்டாலும் சரி, அந்தத் துணை வேந்தர்கள் ஐனநாயக மனப்பான்மையோடு நடக்கின்றவர்களாக இருந்தால் மிக்க மகிழ்ச்சியான நிலைமை அமையக்கூடும். ஆனால் ஐனநாயக அமைப்புள்ள ஒரு நாட்டில், எத்தகைய கல்வித் துறைப் பணியாக இருந்தாலும், அந்தப் பணியிலே அமர்ந்து கொள்கிறவர்கள் தாங்கள் சர்வாதிகாரிகள் என்ற தோற்றத்துடன் நடந்துகொள்வார்களென்றால் அவர்கள் பல நேரங்களில் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுவார்களென்பது, சமீபத்தில் பம்பாய் சர்வகலாசாலையில் மாணவர்கள் துணை வேந்தரின் இடத்தை அலங்கரித்ததையும், துணை வேந்தர் உள்ளே செல்ல முடியாமல் செய்ததையும் கண்டு அறியலாம். இது போன்று இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் நடைபெற்றதை அறிவோம். நான் இங்கிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்றபோது, ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழக கல்வித் துறைப் பேராசிரியர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அப்போது உங்களுடைய துணை வேந்தர் யார் என்று அவர்களைக் கேட்டேன். அவர்களில் பல பேர், துணை வேந்தர் பெயரைச் சொல்வதற்கு நேரம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். உங்களுடைய முன்னாள் பிரதமர் மேக்மில்லன் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் தேர்தலில் நின்றாரே, நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேனே என்று நான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஆமாம் என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்கள், துணை வேந்தரைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. துணை வேந்தர், பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வுகளில் இருப்பதில்லை

[திரு க. அறிவுமுகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அங்கே அந்தப் பணி, ஒரு அழகுப் பணியாக, சேன்சலர் பணி போன்று இருக்கிறது. அன்றாடப் பிரச்சினைகளில் தலையிடுகிற வேலை ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்திலும், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலும் துணை வேந்தருக்கில்லை. அப்படியிருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சூழ்நிலை வரும்போது, அந்த நாட்டுப் பிரதமராக இருக்கிறவரேகூட தேர்தலுக்கும் நிற்கிற காட்சி இருக்கிறது. தேர்தல் பற்றி பல்வேறு செய்திகளைச் சொன்னார்கள். மேக்மில்லன் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் நிற்கும்போது, வாக்கு வாங்க அலையவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த செய்தி. நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில், யுனஸ்கோவில் துணை நெறியாளராக இருந்தவர், துணை வேந்தராக இருந்தார். உலகப் புகழ் பெற்ற, மருத்துவத் துறை வல்லுநராக இருந்த டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் பல்லாண்டுக் காலம் துணை வேந்தராக இருந்தார். இங்கே அதிகாரியாக இருந்து, ஆசிரியராக இருந்து, கார்ப்ப ரேஷன் அதிகாரியாக இருந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து அதற்குப் பிறகு கல்வித் துறை பெரிய அதிகாரியாகி, துணை வேந்தரானவர்களும் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் நேரடியாகச் சந்தித்திருக்கிறேன். சில பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் ஒருவிதமான தேர்வு முறையில் வந்தார்களென்று சொல்வதை திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களென்று கருதுகிறேன். அவர்கள் தேர்தல் முறையிலே வருகின்ற நிலை இருந்தது, அதற்குப் பிறகு வந்தவர்கள் நியமன முறையில் வந்தார்கள். அவர்கள் செயல்பற்றிக் கற்பனை செய்து பார்த்த நேரத்தில், அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு மிகப் பெரும் காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறார்களென்று நோக்கம் இருந்தது; எதிர்பார்ப்புகளும் நிறைய இருந்தன. ஆனால் எல்லாத் துணை வேந்தர்களும் 3 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 6 ஆண்டுக் காலம் இருந்த பிறகு, பல்கலைக் கழகத்திலே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் துணை வேந்தர்களைப்பற்றி, மகிழ்ச்சிகரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வில்லை. காரணம் அங்கே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு, அங்கே வளர்ந்துவருகிற மாணவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு துணை வேந்தர்கள் பணியாற்றவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும், மிகுந்த கனிவோடும் பணிவோடும் வரவேற்கும் நான், இன்றைய தினம் அவர் ஜனநாயக முறையில் துணைவேந்தர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லும் கருத்தில் மாறுபட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. பல்கலைக் கழக அமைப்புகள் ஜனநாயக முறையில் இல்லை. அதைக் குறிப்பாக திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவுமுகன்]

சிண்டிகேட்டிற்கு நாமினேஷன் மூலமாக வருகிறவர்கள் 4, 5 பேர்கள் தான். இருந்தாலும் மற்றவர்களெல்லாம் பரம்பரையாக வருகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-10)

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் தலைமை)

எப்படி பரம்பரையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. 25 ஆண்டுக் காலமாக ஒருவர் சிண்டிகேட்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் என்றால், கல்வித் துறையிலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற இடத்திலே இருக்கிறார் என்று பொருள் ஆகும். கல்வித் துறையிலுடைய பிசப் பெரும் பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுகிற நம்முடைய உயர்திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் நின்றதில்லை. நின்றால் அந்த சிரமங்கள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். நம்முடைய ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள், பட்டதாரி பிரதிநிதிகள் அந்தத் தேர்தலில் நின்றதில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட நின்றதில்லை. ஆனால் சிண்டிகேட்டிலே அவர்கள் இருந்தார்கள். தேர்தலில் நின்றாலே அதிலே சிரமங்கள் அதிகமாக இருக்கும். இந்த மன்றத்தில் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாக உள்ளவர்கள், பட்டதாரிகள் பிரதிநிதியாக இருக்கிற திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கிற வாக்குகளுக்குக் காரணம் ஒரு பரந்த வாக்காளர்கள் தொகுதியில், பத்தாயிரம், முப்பதாயிரம் என்று சொல்லத்தக்கவர்கள் இடையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது, அப்படியில்லாமல் பத்துப் பேர், ஐம்பது பேர், எண்பது பேர் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொன்னால், ஆதிக்கக்காரர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். கல்வித் துறையிலே அவர்கள் நிபுணர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் கல்வித் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

உத்தரப் பிரதேசத்திலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “கல்வித் துறையல்ல அது, ஜமீன்தார்கள் நடத்துகிற கல்லூரிகள், பள்ளிகள்” என்று அங்குள்ளவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள்—திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று அவர் தன்னுடைய பேச்சிலே சொன்ன அப்போதே பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் இல்லை யென்று சொன்னேன் — பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய அரசியல் இலாப வேட்டைக்கு மிக நன்றாகப் பயன்படுகின்றன என்று கருதுகல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள். “கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதன்மூலம் தங்களுடைய அரசியல் செல்வாக்கை, பொருளாதார செல்வாக்கை வளர்க்கிற சூழ்நிலையைப் பெறுகிறார்கள் என்ற முறையில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன” என்று அங்குள்ள கல்வி முறையைப் பற்றிய ஆய்வுக் குறிப்புகள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

[திரு. க. அறிவுமகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

இந்தச் சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் இல்லை. அந்த அளவுக்கு முழு ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியா விட்டாலும், சிலர் சில பல காரணங்களால், சில பல கல்லூரிகளில், கல்லூரி நிர்வாகங்களில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாகப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பிடித்து ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள். நான் இதை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டுப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், பொருளாதார ஆசிரியர்கள், வணிகத் துறை ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் தலைவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் கிருத்துவக் கல்லூரியின் தலைமைப் பேராசிரியராக இருந்த உயர்திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அசோசியேஷன் ஆஃப் யூனிவர்சிட்டி டிச்சர்ஸ் தலைவராக இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் எனக்கு ஆசிரியராக இருந்த உயர்திரு எம். கே. சண்முகம் அவர்கள் தலைவராக இருந்தார். பிறகு திரு. பஷீர் அகமது சாகிப் அவர்கள் கூட அசோசியேஷன் ஆஃப் யூனிவர்சிட்டி டிச்சர்ஸ் தலைவராக இருந்தார். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தலைவராக இருந்த இந்தப் பெரும் பகுதியினர் இன்றைய தினம் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள், ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி, “இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எங்களுடைய கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை” என்கிறார்கள். தாங்கள் துணை வேந்தராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்திலே சொல்லவில்லை. ‘சின்டிகேட்’ ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக அமையவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்த சின்டிகேட்டிற்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் துணை வேந்தராக இருந்த போது, விஷயம் தெரியாமல் தேர்தலில் நின்று மாட்டிக்கொண்டேன். அப்போது ஆங்கில வல்லுநர் உருசுவல்லுநர், திரு. புகாரி சாகிப் அவர்கள் என்னை எதிர்த்து நின்றார்கள், அல்லது அவரை எதிர்த்து நான் நின்றேன். அவர்களுக்கும் டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்களுக்கும், ஆங்கிலத்தில் பேசும் ஒற்றுமை உண்டு. அவர்களுக்கிடையில் ஒரு அன்பு, காதல் உண்டு. அவரை எதிர்த்து நான் ஜெயிக்க முடியுமா? அவர்கள் தான் ஜெயித்தார்கள்.

இன்றையதினம் கூட பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் தலைவர்களில் பல பேர் இந்தத் தேர்தலில் நின்று பார்த்தார்கள். அதன் தலைவராக இருந்த ஒருவர் சமீபத்தில் சின்டிகேட் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப் போனார். ஆகவே திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதில் பலன் இல்லை. முழுவதுமாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு க. அறிவழகன்]

மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திராவிடக் கழகத்தில் இருந்த போது, கம்ப இராமாயணத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசுவதைப் போல் இப்போது பேச வேண்டுமென்றால், சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களுடைய சட்டங்களை எரிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இன்று நான் பண்பட்டு வளர்ந்திருப்பதாலும், அறிவுத் துறையில் வளர்ந்திருப்பதாலும், சமுதாயத்தில் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருப்பதாலும் அவ்வாறு சொல்ல மாட்டேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லும் போது, திராவிடக் கழகத்தில் இருந்த போது பண்பு, நாகரீகம் இல்லாதது போல ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றையதினம் ஏதோ பண்பட்டு வளர்ந்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார். இப்படி தனிப்பட்ட இயக்கத்திற்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுடைய அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் வெட்கமில்லை. நான் அந்த வார்த்தைகளை மிக அளந்து பேசியிருக்கிறேன். நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அளந்து பேசத் தெரியுமோ அந்த அளவுக்கு நானும் அளந்து பேசியிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அளவுக்கு எனக்கு அளந்து பேசத்தெரியாது.

திரு. க. அறிவழகன் : மனம் அப்போதும் பண்பட்டிருந்தது. ஆனால் அப்போது உணர்ச்சி வேகத்திலே சொன்னோம். இன்றைய தினம் கம்ப இராமாயணத்தை எரித்தாக வேண்டுமா என்று கேட்டால் நான் சொல்லுவேன்; கம்ப இராமாயணத்திற்கு இருந்த புராண மதிப்பு, ஆண்டவனுக்கு இருந்த மதிப்பு, அதாவது இராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பு பொதுவாக மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல. ஆனால் கம்ப இராமாயணத்தினுடைய இலக்கிய உணர்வு ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கது.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I suggest that we come back to the University from the Ramayana.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இராமாயணத்திலே ஊறிப் போனவர்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

Thiru A. R. DAMODARAN : I do not deny it, Sir. I am only requesting the hon. Member to come back, because he should not side-track the issue.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : இரா மா யணம், மகாபாரதம், மத சம்பந்தமானவை. அவற்றை அவமரியாதை செய்கிற பாணியில் பேச வேண்டாம்.

திரு. க. அறிவழகன் : நல்ல காலமாக திரு. வசந்த பை அவர்கள் எழுந்திருக்கவில்லை. இலக்கியத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்காகவே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அன்றையதினம் கூட ஒரு மயக்கம் இருந்தது.

Thiru G. VASANTHA PAI : On a point of order, Sir I do not know why a reference was made to me.

VICE-CHAIRMAN (Thiru K. S. Abdul Wahab) : To the extent that the hon. Member did not understand, it is well and good.

Thiru G. VASANTHA PAI : Sir, I am not a religious fanatic.

திரு. க. அறிவழகன் : அன்றைய தினம் கம்ப இராமாயணம் மீது ஒரு மயக்கம் இருந்தது. கம்ப இராமாயணம் மீது கோபம் எழுந்த போது

புலவர் புலமைப்பித்தன் : கம்ப இராமாயணத்தின் மீது இருந்த கருத்து மயக்கமான கருத்து அல்ல, தெளிவான கருத்துதான்.

திரு. க. அறிவழகன் : அதை எதிர்ப்பவர்கள் யார் என்ற கருத்து எழுந்தபோது, உயர்திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்ற மயக்கம் அன்றையதினம் இருந்தது. அது மயக்கம் அல்ல, உண்மை என்பதை திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களே, இதிலே தலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

பல்கலைக் கழகம் வளர வேண்டுமென்றால், பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றிச் சிந்தித்தாக வேண்டும். இங்கேயுள்ள மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த உரிமைகளை நாங்கள் செனெட்டில் பெற முடியவில்லை. செனெட்டிலே கவுன்சில் சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் அங்கே பணியாற்ற முடியும் என்ற பெருமையில்லை. நான் செனெட் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிய நேரத்தில், “அங்கே போய் பணியாற்றுவது என்பது இயலாத காரியம்” என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் செனெட் கூட்டத்தை 6 மாதங்களுக்கு அல்லது 4 மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் கூட்டுகிறார்கள். அதிகமாகக் கூடுவதற்கு அதற்கு பிரச்சினைகள் இல்லையா என்றால், மாதம் ஒரு முறை கூடிப் பேச வேண்டிய அளவுக்குப் பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மாதம் ஒரு முறை கூடுகிற அமைப்பு முறை இல்லாமல், வருடத்திற்கு 3 முறை அல்லது இரண்டு முறைதான் கூடுகிறார்கள். இன்றைக்கும், தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அங்கே எவ்வாறு எந்தக் கட்சியோடும் சேராமல் அமர்ந்திருக்கிறீர்களோ, அது போல் அங்கே இல்லாமல் யார் பல்கலைக் கழகத்தை நடத்துகிறார்களோ, அதாவது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஹெட்டாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு செனெட் உறுப்பினர் துணை வேந்தரைப் பார்த்துச் சொன்னார், அவர் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக இருந்தவர் - “தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தலைமை வகிப்பதன் காரணமாக நாங்கள் எங்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. நீங்கள் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஹெட்டாக இருப்பவர். ஆகவே நீங்களே தலைமை வகித்தால், குற்றச்சாட்டுக்களை எங்களால் எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை” என்று.

[பிற்பகல் 6-20]

அப்படிச் சொன்ன பிறகு, அவர் பல்வேறு சிரமத்துக்கு ஆளானார். காரணம் அவர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக இருந்தார். இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சிரியல் அறிக்கைகள் தந்திருக்கிறீர்கள். மேலும் அறிக்கைகள் தேவைப்பட்டால், செயலாளர் அவர்கள் மூலமாக உங்களால் தர முடியும். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் கவனத்தை நாங்கள் ஈர்க்கிற நேரங்களில் மட்டுமல்லாமல், கவனத்தை ஈர்த்துவிடுவோமோ என்று நினைத்து, எப்போது பார்த்தாலும் கவனமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்தச் செயலையும் அங்கே இருக்கின்ற அவர்களால் செய்து விட முடியாது, செய்யவும் இல்லை. 25 ஆண்டுகாலத்தில் தனிப்

[திரு க. அறிவழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

பட்ட உறுப்பினர்கள் கொடுத்த தீர்மானங்கள் எதுவும் இதுவரை செயல் படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தீர்மானங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசி வார்த்தை அல்லது முதல் வார்த்தை உங்கள் தீர்மானத்தில் சரியில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு வேண்டு கோள் அல்லது யோசனையாதலால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆட்சிக் குழு அல்லது சிண்டிகேட் தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி பல்லாயிரக்கணக்கான தீர்மானங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பார்த்துப் பார்த்து, சகிக்காமல் அதிலேயிருக்கிற சில உறுப்பினர்கள் நம் முடைய நாட்டிலே உள்ள நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் சிண்டிகேட்டிலே உறுப்பினர்கள் கொண்டு வருகிற தீர்மானங்களை இப்படிப்பட்ட தவறான காரணங்களைக் காட்டி வரக் கூடாது, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்; ஆகவே இதற்கு வழி நல்குங்கள் என்று நீதிமன்றத்திலே சொன்னார்கள். நல்லவேளை ஒரு நீதிபதி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்தார். நீதிமன்ற தீர்ப்புப்படி அடுத்து கூடிய சிண்டிகேட்டில் அதை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்குச் சரியாக நேரம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் சரியான பதிலையும் சொல்லவில்லை.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் மணியடித்தார்)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : 5, 6 பேர் இன்னும் பேச வேண்டும். ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் ஒரு பகுதியில் சொன்னது போல, துணை வேந்தரைத் தேர்தல் மூலம் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது போதாது. நிச்சயமாக அதிலே இருக்கின்ற அத்தனை அமைப்புகளுக்கும் ஒழுங்காகத் தேர்தல் முறை கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், நம்முடைய மேலவையில் இத்தனை ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், பட்டதாரிப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், பேராசிரியப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். இங்கு உள்ளவர்களில் குறைந்த பட்சம் 8 பேர்களாவது போய் அங்கே உட்கார வேண்டும் : 2 பேர் மட்டும் இருப்பதால்,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

100 அல்லது 120 பேர் உட்கார்ந்திருக்கக் கூடிய இடத்திலே கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற முடிவதில்லை. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்ட முன்வடிவு 1966 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. அது கொண்டு வரப்பட்ட போது, நான் உறுப்பினராக இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அப்பொழுது உறுப்பினராக இருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள் இருந்த சூழ்நிலையில் இதை அதிகமாக எதிர்த்துப் பேசியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் இருந்தார்கள். அன்றையதினம் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல முடியாத கருத்துக்களை இன்றையதினம் அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் எனக்கும் அவருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டதுண்டு. நானும் ஒருவேளை சில கருத்துக்களை வற்புறுத்தாமல் போனேனே என்று கூட நான் கருதியதுண்டு.

THIRU G. VASANTHA PAI: On a point of order Sir. My hon. Friend is imputing that because Dr. A. L. Mudaliar was there, my learned Friend did not talk. That is not correct.

திரு. க. அறிவழகன் : மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களைப் பற்றி நான் மதிப்போடுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைவார் என்று கருதுகிறேன். திரு. வசந்த பை அவர்கள் எல்லா நேரத்திலும் வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம். பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழக சட்ட முன் வடிவு வந்தபோது, எனக்கு அப்போது இருந்த துணை வேந்தர் மேல் இருந்த கோபத்தால்தான் அந்தக் கருத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசினேனே தவிர, மற்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் பற்றிப் பேசவில்லை. கோபம் வந்தால் என்னென்னவோ பேசுகிறோம். பிறகு சிந்தித்துப் பார்த்தால்தான், என்ன பேசிவிட்டோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் 8 பேர் சிண்டிகேட்டில் இருப்பதாக அன்றையதினம் பேசினார்கள். நான் அதை அன்றையதினம் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : 8 பேர் சிண்டிகேட்டிலா அல்லது செனட்டிலா?

திரு. க. அறிவழகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சிண்டிகேட்டில்தான். மாற்றுத் தலைவரவர்களுக்கும் கோபம் வருகிறது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) :
கோபப்படவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : சிண்டிகேட்டில் 8 பேர் இருப்பதைக் கேட்ட மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது.

THIRU G. VASANTHA PAI: It will only be a shock for you.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். அவருக்கு எந்தவித ஷாக்கும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை மறுபடியும் தோல்வி அடைந்திருக்கிறார். அப்படி அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதிகளைப் போடுவது என்பது ஏதோ இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஒத்து வரலாம். எதிர்காலத்தில் எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாக சிண்டிகேட்டில், செனட்டில் வர வேண்டும். அதேபோல அக்காடமிக் கவுன்சிலில் 1966 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், துணைப் பேராசிரியர்கள் நிறைய பேர் அதில் சலந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருந்தது. 1966 ஆம் ஆண்டு இந்தப் புதிய சட்டம் வந்ததனால் நான்தான் முதன் முதலில் பாதிக்கப்பட்டேன். அப்போது நான் விரிவுரையாளராக இருந்தேன். 1966 ஆம் ஆண்டில் செனட் உறுப்பினராகவும் அக்காடமிக் கவுன்சிலில் உறுப்பினராகவும் இருந்தேன். பிறகு அக்காடமிக் கவுன்சிலுக்கு விரிவுரையாளர் வர முடியாது என்று சொன்னார்கள். அக்காடமிக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற அமைப்பிலும் ஒரு பரவலான பிரதிநிதித்துவ முறை இல்லை.

திரு. பி. மாணிக்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச வாய்ப்பளிக்கப்படுமா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : ஒரு நிமிடத்துக்குள் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லி விடுங்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : ஆக, பரவலான பிரதிநிதித்துவ முறை இல்லை. அக்காடமிக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற அமைப்பிலும் இல்லை. அந்த அமைப்பு இப்பொழுது கிடையாது, எடுக்கப்பட்டு விட்டது. முதலில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைப் பார்த்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், பின்னால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பார்த்து அறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் என்று வந்திருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

இந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், அது அமுலுக்கு வந்திருந்தாலும் மேலும் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் துவக்க இருப்பதால் அத்தனை சட்டங்களையும் எடுத்து வைத்து, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி ஒரு முழு ஆய்வு நடத்துவது அவசியம். வளர்ச்சி மிக்க நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய, பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களை சொல்லக்கூடிய உறுப்பினர்கள் பேச இருப்பதால் நானும் அதைக் கேட்க விரும்புகிற காரணத்தால், இந்த அளவில் என் பேச்சை முடித்து அமர்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானம் எந்த அளவிற்கு இன்றைய நிலைகளுக்கு ஒரு பரிகாரமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை மட்டுமல்ல, மிக அவசியமான முறையில் கல்வித் துறையின் சிந்தனையையும் திருப்பியிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். மிகத் தெளிவான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய வேண்டிய அவசியம் வந்தது என்பதை விளக்குகின்றபோது, மிகப் பெரிய அளவில் உலகப்புகழ் பெற்றிருக்கின்ற நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் கடந்த சில ஆண்டுகளிலே, மாதங்களிலே எந்த அளவிற்கு தன்னுடைய பெருமையைக் குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதையும், மக்கள் மத்தியிலே, மாணவர்கள் மத்தியிலே மதிப்பு இழந்து வருகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இதை மறைத்தாலும், வெளியிலே இது தவிர்க்க முடியாத அளவில் வந்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அதனுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பினை, ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்கிறவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும், எப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கு வருகிறார்கள் என்கின்ற நிலையையும் தெரிந்தபிறகு, இன்றைக்குப் புதிதாக சிந்தனை உருவாகியிருக்கிறது. என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மிக வன்மையாக இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பார்கள் என்று மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு இல்லை என்ற அளவிலேதான்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

பேசினார்கள். ஆனால், அடிப்படையான கருத்துக்களுக்கு அவர்கள் மாறுபாடான கருத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கான ஆதாரங்களை அவர்கள் அடுக்கடுக்காக எடுத்துரைத்தார்கள்.

(பிற்பகல் 6-30)

உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தங்களுடைய கடந்த கால அனுபவத்தைச் சொல்லி இன்றைக்கு இருக்கிற அனுபவத்தைப் பார்க்கிறபோது, கடந்த காலத்தைவிட இதுவே மேல் என்ற வகையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் உரிமையோடு ஒரு கருத்தைச் சொல்ல முடியும். கடந்த காலத்தைப் பொறுத்த வரையில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் திரு. ஏ. எஸ். முதலியார் இருந்தபோது, அன்றைக்கிருந்த நிலைமையை மிகவும் பெருமிதத்தோடு இன்றைக்கும் மாணவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள், அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தை, அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பாராட்டுவதோடு, அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்த 'டிகிரி சர்ட்டிபிகேட்டுகளை' எல்லாம் இன்றைக்கு மிகுந்த மரியாதையோடு பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. டாக்டர் முதலியார் அவர்களோடு வேறு ஒரு வகையில் கருத்து வேறுபாடு இருந்ததுண்டு. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பயிற்று மொழியாக எது இருக்க வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் ஒரு மாறுபாடான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவருக்குப் பரவலான எதிர்ப்போ ஆதரவோ வந்ததே தவிர, அவருடைய ஆட்சித் திறமையைப்பற்றி நிர்வாகத் திறமையைப்பற்றி யாருக்கும் எந்தவிதமான ஐயப்படும் வந்த தில்லை. ஆனால், அதைப்போல பின்தொடர்ந்த ஆண்டுகளிலே நிலைமை தொடர்ந்து வந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது, வேதனைக்குரிய வகையில் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—தயவு செய்து தவறாகப் பொருள் கொள்ளவில்லை என்றால், இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—இன்றைக்கு துணை வேந்தர் பதவி என்பது ஆளும் கட்சியினர் யாராக இருந்தாலும், எப்படி அவர்களை அடியொற்றி நடப்பது என்கிற அளவில், ஆட்சி யாளர்களோடு ஒன்றிப் போக வேண்டும் என்கிற அளவுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அந்தப் பதவிக்கு முயற்சி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய தகுதிகள் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றித் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படையில் அவர்களுடைய குதிகள் அணுகப்படுகின்றன என்பதையும் சொன்னார்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கிறேன். இந்த அடிப்படையில் ஒரு தேர்வு நடக்கிறது என்றால், அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு அல்லது நியமிக்கப் பட்டவருக்கு எப்படி இந்தச் சமுதாயத்திலாகட்டும், ஆட்சித் துறையிலாகட்டும் அல்லது மாணவர்கள் மத்தியிலாகட்டும் மரியாதை இருக்க முடியும்? அவர்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு இப்படி ஒவ்வொருவரையும் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது, அமைச்சர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அல்லது மற்றவர்கள் இடையூறுக வராமல் தடுக்க வேண்டுமே என்று சிலரைப் பார்த்துக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்குத்தான் அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த முறை பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் பதவியைப் பொறுத்தவரையில், அது எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு மாதத்திற்கும் அதிகமான காலத்திற்குப் பல பேர்களால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. இதற்கான பொறுப்பினை ஏற்க வேண்டியது பல்கலைக் கழகத்தின் வேந்தராவது அல்லது ஆட்சியா என்பதல்ல கேள்வி. ஆனால் அதனுடைய விளைவுகள் தமிழகத்தினுடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வித் தரத்தின் மீது பிரதிபலித்திருக்கிறது. கல்வித் துறையின் நிர்வாகத்தின் மீது பிரதிபலித்திருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல. கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் இங்கே இருக்கிற நிலைமைகள் வேறு, வெளிநாடுகளில் இருக்கும் நிலைமைகள் வேறு. என்னுடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு திரு. க. அறிவுமுகன் அவர்களைப் போன்றி வெளிநாடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்த அனுபவம் எனக்கில்லை. இருந்தாலும் வெளிநாடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்த அனுபவம் மிக்க நண்பர்கள் சொல்லக் கேட்டுள்ளேன். பல்கலைக் கழகங்கள் அயல்நாடுகளில் செயல்படுவதற்கும் இந்த நாட்டிலே செயல்படுவதற்கும் மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இங்கே ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு 100, 200 கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளதைப்போல் அயல் நாடுகளில் இல்லை. பொதுவாக 3, 4 கல்லூரிகள்தான் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகைக்குட்படுகின்றன. அப்படிப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது நமக்குப் புரியும். எந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்தின் கல்வித் தரத்தை, மாணவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த, தங்களை அர்பணித்துக்கொண்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் துணைவேந்தர்களாக வர வேண்டும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, நமது நாட்டு நிலைமையை மற்ற அயல்நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது என்பது மட்டுமல்ல, இங்கே ஒரு தனி நிலையிலிருந்து நாம் செயல்பட்டாக

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

வேண்டும் என்பதை நாம் உணர முடியும். கல்லூரிகள் தோன்றும்போதே ஆதிக்க சக்திகள் தலையாக்கி ஆடுகின்றன என்று உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சியாளர்களையும், கட்சிக்காரர்களையும் திருப்பிப்படுத்த வேண்டும் என்று சில நிலைமைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதில் காங்கிரஸ் கட்சியை இணைக்க நான் தயாராக இல்லை. அது ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் என்பதில்லை. சில நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, எவ்வளவு ஜனநாயகம் பேசுகிறவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள்தான் மிகுந்த ஆதிக்க சக்தியாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டு பொது மக்களின் கருத்துக்களை மனதிலே கொள்ளாது செயல்படுகிற நிலை வந்துவிடுகிறது என்பதை கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் பல நமக்குத் தெளிவு படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

மிகச் சாதாரணமான கல்லூரிகளுடைய டிரஸ்ட் போர்டு களுக்குக் கூட என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எப்படிப்பட்டவர்களை அந்த டிரஸ்ட் போர்டுகளுக்குக் கொண்டு வருகிறோம், எந்தக் காரணங்களினாலே அவர்களுடைய தகுதிகளை நிர்ணயிக்கிறோம். எதனாலே அவர்கள் தான் தகுதி படைத்தவர்கள் என்று கருதுகிறோம், எந்தப் பின்னணியிலே வரவேண்டுமென்று முயற்சிக்கிறோம் என்பதை யெல்லாம் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு வருவதற்கு அடிப்படை கல்வித் தகுதியா அல்லது வேறு தகுதியா? ஆதிக்க உணர்வுகள்தான் என்பதைத் தவிர, வேறு எதன் அடிப்படையிலே அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு தரப்படுகிறது அல்லது அப்படிப் பட்டவர்கள் பதவிக்கு வர முடிகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படி எண்ணிப்பார்க்கிறபோது, பொது வாகக் கல்வி என்கிற ஒரே ஒரு தகுதியின் அடிப்படையிலே இல்லாமல் கல்வியைத் தங்களுடைய சொந்த அதிகார வரம்பிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கும் வரை, இந்த நிலைமைகள் நீடித்தே இருக்கும். இதைத் தடுப்பதற்கோ, தவிர்ப்பதற்கோ, ஒரு முயற்சி இருக்குமானால், அது பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரால்தான் செய்ய முடியும். அப்படி அவரால் முடியும் என்றால், அப்படிப்பட்ட துணை வேந்தர் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் கூட சளைத்தவராக இல்லாமல் மரியாதை குறைந்தவராக இல்லாமல், அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறவர்களைக் கண்டு நடுங்குகிறவராக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர்களுக்குத் துணை வேந்தரைக் காண்கிறபோது, நம்முடைய அதிகாரம் எதுவாக இருந்தாலும் அவருடைய ஆற்றலை அறிவை, திறமையை, பொறுப்பை, பாராட்டுகிற

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அளவுக்கு அந்தப் பதவிக்குப் பெருமையைத் தேடித் தருகிறவர்கள் துணை வேந்தர் பதவிக்கு வரவேண்டும். ஆனால் ஆதிக்க சக்திகள் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பதவிக்கு வரவிடுவதில்லை. பதவிக்கு வரவிடுவதில்லை என்பது மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்தின் பெயரால் கால மாற்றத்தின் பெயரால், அல்லது வேறு வார்த்தை ஜாலங்களால் விளக்கம் கொடுத்துக்கொண்டு தாங்கள் சொன்னதையே மற்றவர்கள் ஏற்பார்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டு தாங்கள் செல்லுகிற இடங்களில் எல்லாம் இவர்களைப் போல அறிவாளிகள் உண்டா என்று பேசுகிற மனிதர்களையே துணை வேந்தர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது கல்வித் துறைக்கே நல்லதல்ல. அது மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகத்திற்கும் நல்லதல்ல, தமிழகத்திற்குப் நல்லதல்ல என்பதை நான் இந்த அவையிலே வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையில், துணை வேந்தர் பதவிக்கான தேர்தல் முறை எந்த வகையிலே அமைய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சில குறிப்புகளைக் கொடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்த முறைகள் தான் தேவையானவை என்பதல்ல. மெத்தப் பணிவோடு ஆட்சி யாளருக்கு ஒரு வேண்டுகோளாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறையிலே மாற்றங்கள் தேவையென்றால், அதற்காக ஒரு மசோதாவையே வேண்டுமானால் கொண்டு வாருங்கள். ஆனால் அடிப்படையிலே ஒரு மாற்றம் தேவை என்கிற நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தினம் துணைவேந்தர் பதவி என்பது யாரோ ரிட்டையர் ஆகிறவர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காக அளிக்கப்படுகிற பதவியாக அமைந்துவிடக் கூடாது. அல்லது கல்வித் துறையிலே படிப்படியாகப் பதவி உயர்வு பெற்று வருகிறபோது கடைசியாக “Director of Public Instruction” என்ற பதவிக்கு மேலே வேறு ஒரு பதவி இல்லை. எனவே, அந்த “Director of Public Instruction” பதவிக்கு மேலே யூனிவர்சிட்டியிலே அவரை ஒரு Vice-chancellor ஆக அனுப்பினிடலாம் என்ற நிலைக்கு ஆளாக்கி விடக் கூடாது. அப்படி ஒருவர் அந்தப் பதவிக்கு வர முடியும் என்ற நிலை இருந்துவிட்டால். இனி அவர்கள் D. P. I. வேலையைப் பார்க்கவே முடியாது. D. P. I. அலுவலகத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு ஆள் பிடிக்கிற நிலைமைகள் தான் உருவாகும். ஏறத்தாழ இது போன்ற நிலைமைகள் உருவானதை நாம் கடந்த காலத்திலே பார்த்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 6-40)

இந்தமாதிரியான நிலைமைகள் சொல்லுவதற்கே நா கூசுகின்ற அளவுக்கு வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த பயங்கரமான நிலைமை களையெல்லாம் தீர்மானத்தின் மூலமாக வடித்துக் கொடுத்திருக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

கிறார்கள். இப்படி வடித்துள்ள நல்ல வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் அரசினுடைய சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கும், காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் ஏற்றவாறு கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும்கூட, நான் கருதுவதெல்லாம் இவற்றுடன் மற்ற பல்கலைக்கழகங்களையும் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இந்தத் தீர்மானத்தை செயல்படுத்த வேண்டும். அங்கே சட்டமே இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதுவும் தனிப்பட்ட ராஜ்யமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறைகள் வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற முறைகளும் யாருக்கும் புரியாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. யாரும் யாரையும் திருப்திப்படுத்திக் கொண்டு மட்டும் நடத்திச் சென்றால் போதும் என்ற நிலைமையிலே அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அத்தனை பல்கலைக்கழகங்களையும் ஒரு முகப்படுத்தும் மசோதாவை துணிந்து கொண்டுவர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பெரு மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தால், எங்கே ஒரு தனி உறுப் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தால், எங்கே கிடைக்கப்போகிறது, பின்னர் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு இங்கே கிடைக்கப்போகிறது, இந்தத் தீர்மானம் அரசினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்னும் சிந்தனைகள் எல்லாம் இருந்தாலும், அவருடைய உயர்ந்த உள்ளம், உணர்வு எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது என்னவென்றால், நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களில் ஓரளவுக்கு புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் செய்தால்தான், அவை சிறந்த முறையிலே தமிழகத்திற்குப் பயன்பட முடியும் என்பதுதான். பல்கலைக் கழகங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், காந்தி கிராமத் திலுள்ள பல்கலைக் கழகம், தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங் களுக்கும் ஒருமித்த முறையாக ஒரு தேர்வு முறையை அமைத் தால், அது சிறப்பாக இருக்கும். அது முழுக்க முழுக்க உடனே வெற்றி பெறுமா என்பது சற்று சிந்தனைக்குரியதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், பல மாநிலங்களில் பல்கலைக் கழகங் களில் நடைமுறையில் உள்ள தேர்தல் முறைகள் மாறுபடுகின்றன. பொதுவாக பொதுக் குழுவிற்கு நடைபெறும் தேர்தல், கல்வி மன்றங்களுக்கு நடைபெறும் தேர்தல், அலுவலக முறைக்கு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

நடைபெறும் தேர்தல், யார் யார் வாக்காளர் பெருமக்களாக இருக்கத் தகுதி பெற்றவர்கள், வாக்காளராக யார் யார் பதிவு செய்கிறார்கள், பதிவு செய்யக்கூடிய சக்தி யாரிடம் இருக்கிறது, எத்தனை ஆண்டு பட்டதாரியாக இருந்தால் வாக்குரிமை பெறலாம் என்பதெல்லாம் தெரிய வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில்—அது இப்போது காமராஜ் பல்கலைக் கழகமாக இருக்கிறது—தபால் முறையில்தான் வாக்காளர்கள் வாக்களித்தார்கள். கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன் தேர்தல் நடந்தது. வோட்டுச் சாவடி முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. வோட்டுச் சாவடியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதும் தெரிய வேண்டும். இந்த நிலைமைகளில் வேட்பாளர்கள் எந்த அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும், வாக்காளர்களை சேகரித்து, வாக்குச் சாவடிக்கு வாக்காளர்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இதையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது யார் அடுத்த மன்றத்திற்கு, கல்வி மன்றத்திற்கு உறுப்பினர் ஆக்கக்கூடிய தகுதி பெறமுடியும். இது பற்றி நான்கருதுவது என்னவென்றால் இந்த வாக்காளர் பட்டியலைத் தயார் செய்யும்போது, ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலே பயின்றவர், பட்டம் பெற்றவர் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த வாக்குரிமையைப் பெறுகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, சில பல்கலைக் கழகங்களில் 3 ஆண்டு காலம் என்றும், சில பல்கலைக் கழகங்களில் 5 ஆண்டுகள் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே படித்து பட்டம் பெற்று முடிந்தவுடனே அவர்களுக்கு வாக்காளர் உரிமையை வழங்க வேண்டும். அப்படி உரிமை வழங்கப்படாவிட்டால், அந்த உரிமையைப் பெறுவதற்கு சிலர், பணம் படைத்தவர்கள் அவர்களுக்காக பணத்தைக் கட்டி அவர்களாகவே தபால் மூலம் ஆட்கள் வைத்து எல்லா வாக்குகளையும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். ஒருவேளை அத்தகைய சக்தி படைத்தவர்கள்தான் வேட்பாளராகி, துணைவேந்தராக வரமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே மாற்றம் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை அரசே துணை நின்று சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளிலே இவர்களே சென்று வாக்குகள் சேகரிக்கும் நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்காவிட்டால், தனிப்பட்டவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள்தான், அதிகமான வோட்டுக்கள் பெற்று ஆதிக்கம் பெறும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நடைமுறை படுத்தாது நாம் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் மற்ற அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அதை ஏற்ற முறையாக திருத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கருத்தை ஒட்டியோ ஒரு சில மாற்றங்களைச் செய்தோ அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் ஒரு தனி நபர் கொடுத்த தீர்மானம் என்ற

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்] [1978 செப்டம்பர் 11]

காரணத்தினால், அதை நல்ல முறையிலே ஆராயாது, நிராகரித்து விடாது, நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்றபடி ஒரு திட்டத்தை வகுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. மாணிக்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே! மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான கருத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது. துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், இரண்டு மையங்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றிலும் அடுத்து தமிழகத்தில் சட்டபூர்வமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மற்ற பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஒரே தேர்தல் முறை இருக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற தேர்தல் முறையினை, ஒரு கருத்தினை, “கற்றனைத் தூறும் அறிவு” என்கின்ற அளவில், ஒரு கோட்பாட்டினைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் சிறிது காலம் தாமத்திவந்த போதிலும், நல்ல கருத்துள்ள தீர்மானம், சொல்லப் போனால், உருளாமல் கிடந்த உருட்டிவிட்டிருக்கிறார். எனவே அரசு அந்தப் பந்தை உருட்டி ஒரு நல்ல வெற்றியைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என் முதல் வேண்டு கோள். தமிழகத்திலே நல்ல கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சியிலே கீழ் மட்டத்திலே உள்ள பரவலான கல்வி, அடுத்து இடைத்தட்டிலுள்ள உயர்நிலைக் கல்வி, அடுத்து, கட்டுக்கோப்பாக அமைந்திருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகக் கல்வி இருக்கிறது. அதிலே பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும், தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களில், டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களோடு நிலையாகப் போட்டிப் போடுவதிலே சற்றுப்பின் வாங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் பல துறைகளில் விரிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆராய்ச்சித் துறையை மீண்டும் புதுப்பிக்கவேண்டும். பல துறைகளில் நடைமுறைகள் சரியில்லை என்று அறிஞர் மத்தியிலே குறைபாடு சொல்லப் படுகிறது. பல்கலைக்கழகங்கள் நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால், பல்கலைக்கழகங்களினுடைய நிர்வாகம் மட்டும் அல்ல, அந்த நிர்வாகத்தோடு இணைந்த கல்வி முறைகளும் நன்கு அமைய வேண்டும். பிற நாடுகளில் உள்ள முன்னேற்றத்தைக் கணக்கில் கொண்டு, அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அப்படி அமைய வேண்டுமென்றால் தலைமைப் பொறுப்பின் உள்ள துணை வேந்தர் அவர்கள் தெளிவான சிந்தனையுடன் செயல்பட வேண்டும். அவர் கல்வித் துறையில் நல்ல முறையின்படி வேண்டும் என்றால், அவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய துணிவு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

வாய்ப்பு, செயல்படுத்துகின்ற சுதந்திரம் எல்லாம், ஒரு ஜனநாயக முறையில் தேர்வு நடக்குமானால்தான் கிடைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குள்ளு குழந்தைக்கான காரணங்களை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள், கூறினார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பல்வேறு கடந்தகால அனுபவங்களையெல்லாம் கூறினார்கள். இராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். இருப்பினும் நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். கடந்த காலத்தில் உள்ள அனுபவங்களில் நல்ல அனுபவங்களும் உண்டு, கெட்ட அனுபவங்களும் உண்டு. அவைகளில் நல்ல அனுபவங்களைத் தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-50)

வரக்கூடிய காலத்தில் தேவை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைய நேரத்தில், 1978 ஆம் வருடம் மாத்திரமல்ல, இந்த கால கட்டத்தில் நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி பல துறைகளில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்றால், பல்கலைக் கழகங்கள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும். அதற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நடவடிக்கை துணை வேந்தர்களைத் தேர்வு முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதுதான். தேர்வு முறை இப்படித்தான் அமைய வேண்டுமென்று தீர்மானத்தில் சொல்லப்படவில்லை. என்ன அடிப்படையில் அமையலா மென்பதற்கு வழி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விரிவாக அமைக்கப்படலாம். அரசு, இப்படிப்பட்ட தேர்வு முறை என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான சட்ட முன்வடிவைத் தயாரிக்குமானால், அப்போது அதை விரிவாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது அந்த அம்சங்களை எடுத்துக் கொள்வதைவிட, இந்தத் தேர்வு முறை அவசியமா என்று அரசு பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக இது தேவை என்பது மட்டுமல்ல. பல அனுபவங்களைப் பார்க்கும் போது—ஐரோப்பா நாட்டின் அனுபவங்களையும், அமெரிக்க நாட்டின் அனுபவங்களையும், சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் அனுபவங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது இப்படிப்பட்ட தேர்வு முறை வேண்டுமென்பது தெரிகிறது. இன்றைக்குள்ளு முறையைத் தொடர்ந்து நாம் கையாண்டு வருகிறோம். அதனால் ஏற்பட்ட பலனைப் பார்த்திருக்கிறோம். பலனே இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே செய்கின்ற காரியத்தில் எவ்வளவு பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலே இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களில் மட்டுமல்ல, மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலும் இந்தத் தேர்வு முறை வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்கும், ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதை ஆதரித்து இந்தச் சபையிலே அதைப்பற்றிப் பேசினாலும், அரசாங்கம் அதை அமல் நடத்துமென்ற நம்பிக்கையில்லை. இருந்தாலும் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தீர்மானம் சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுகிறதென்ற முறையிலே இதை வரவேற்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்களுக்குள்ளே ஜனநாயகக் காற்று வீசுவதற்கு சாளரங்களை ஓரளவிற்குத் திறந்து வைக்க இந்தத் தீர்மானம் பயன்படுகிறதென்ற முறையிலேதான் இதை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறினார்கள். துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது என்பது மட்டுமல்ல, சிண்டிகேட்டிலுள்ள நாம்னேட்டட் பெர்சன்ஸ், நாமினேஷன் செய்யும் முறை ஒழிய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “ஒழிய வேண்டுமென்று” அவர்கள் சொல்லவில்லை. போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான்தான் கொஞ்சம் கடினமாகச் சொல்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இப்போது கொண்டுவருவதன் காரணத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது இப்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரை நியமிப்பதற்கான ஏற்பாட்டிலே, துணை வேந்தராக நியமிக்கப்படுபவர் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கலாமா, கூடாதா என்பதால் ஏற்பட்ட தாமதத்தையொட்டி, ஒரு உறுப்பினருக்கு இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதையொட்டி, துணை வேந்தர் ஜனநாயகபூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சினை முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. துணை வேந்தரை ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது காலங் கடந்த பிரச்சினை என்று திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறியதை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். ஏற்கெனவே, “லாங் ஓவர்டியூ”, நல்ல வேளை, காக்காய் உட்கார பனம் பழம் விழுந்த கதையாக துணை வேந்தர் நியமிக்கப்படுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், இந்தப் பிரச்சினை முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. ஜனநாயக முறைபிலே துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுப்பதால் மட்டும் பிரச்சினைகள் பூர்த்தி அடையுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. சிண்டிகேட்டிற்கு நாமினேஷன் முறையில் உறுப்பினர்களை நியமிப்பது மாற வேண்டுமென்பது ஒன்று. அடுத்தபடியாக, திரு. அறிவழகன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “நீங்கள் இப்படிச் செய்தாலும்கூட, கல்லூரிகளிலே சில ‘வெஸ்ட்டு இன்ட்டரஸ்ட்’ ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க முடியுமா?” என்று கேட்டார்கள். ஏன் தடுக்க முடியாது? கல்வியிலே வியாபாரம் பண்ண ஆரம்பித்தால், எப்படித் தடுக்க முடியும்? கல்வியிலே இன்வெஸ்ட் பண்ணுகிறார்கள். அப்படிச் செய்ய கல்வி என்ன வியாபாரமா? கல்வியிலே தனியார் துறை வியாபாரம் பண்ண ஆரம்பித்தால், அந்த விளைவு வரத் தான் செய்யும். கல்வித் துறையிலே ஜனநாயகம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கல்வியை முழுமைப்படுத்த வேண்டுமென்றால்,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

நான் கூறுவேன், சிண்டிகேட்டுக்கு நாமினேஷன் முறையை ஒழிப்பதோடு மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களுக்குப் போதிய 'ரிதி நிதித்துவம்' அளிக்க வேண்டுமென்பதோடு மட்டுமல்ல, மாணவர்களுக்கும் 'சிண்டிகேட்டில் பிரதிநிதித்துவம்' கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள், மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். படிக்கிற மாணவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியுமா என்று கேட்கலாம். பி. யூ. சி. படிக்கிற பையனுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம், எஸ். எஸ். எல். சி. படிக்கிற பையனுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். டிகிரியில் மூன்றாம் ஆண்டு படிக்கும் பையன் கன்டெஸ்ட் பண்ணலாமென்று விதி போடுங்கள், டிகிரியில் இரண்டாம் ஆண்டு படிக்கும் பையன் கன்டெஸ்ட் பண்ணலாமென்று விதி போடுங்கள். மாணவர்களையும் செனட்டில் மெம்பர்களாகச் சேருங்கள். ஆசிரியர்களை மெம்பர்களாகச் சேருங்கள். இப்படிச் செய்து, கல்வியை அரசுடமை ஆக்கி விட்டால், இப்போது கல்வியிலே பல பேர்கள் ஆதிக்கம் பண்ணி வருகிறார்களே, அது இல்லாமல் இருக்கும். அதாவது, செனட்டிலும் சிண்டிகேட்டிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தினால் எங்கு கல்லூரி திறக்கலாம், எப்படி கிரான்ட் வாங்கலாம், யாரை அப்பாயின்ட் செய்யலாம், எந்தக் கமிட்டியில் போகலாமென்று ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு வழியில்லாமல் போகும். கல்வி சம்பந்தப் பட்ட எதுவும் தெரியாதவர்கள், பணம் இருக்கிற காரணத்தாலே, அதை இன்வெஸ்ட் பண்ண சக்தியிருப்பதால் வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை ஏன் தொடரமாட்டேன் என்கிறார்கள். புரபசர்களுக்கு இது தெரியாதா? இதுதானே ரூட்கர்ஸ்.

(மாற்றுத் தலைவர் மணியடித்தார்)

எனக்கு மட்டும் தலைவரவர்கள் மணியடிக்கிறார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்); அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 13-9-1978 அன்று காலை 10-30 மணிக்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தினிது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசியபின், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஆகவே, நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தொடங்கியிருக்கக்கூடிய ஜனநாயகக் காற்று வீசும் சாளரம் முழுமையாகத் திறக்கப்பட வேண்டுமென்றால், கல்வி அரசுடமை ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, நம்முடைய தாய்மொழியிலேயே பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பயிற்சியும் இருக்க வேண்டும். மேலும் நான் கூறுவது என்னவென்றால்,

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

கல்வியில் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களும், கல்வியில் சம்பந்தப் பட்டிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களும் ஜனநாயக பூர்வமாகத் தங்களுடைய கடமையை, நிர்வாகத்தைச் செய்ய அனுமதித்தால் நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, பயப்பட வேண்டிய அவசியம்கூட இல்லை. ஏனென்றால் தவறான ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால். அதனுடைய பலனை அவர்களே அனுபவிப்பார்கள். தவறான ஆட்களைத் தலைமையாக்கினால், சிண்டிகேட்டும், செனட்டும்தான் அவஸ்தைப்படும். ஆனால் திரு. வகாப் சொல்கிற படி, குவாலிபிகேஷன்ஸ் இருக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் தவறானவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் போடும் தவறான உத்தரவுகள் காரணமாகக் கல்வி பாதிக்கப்பட்டால், செனட், சிண்டிகேட்டில் உள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். அகடமிக் கவுன்சிலில் இருக்கிறவர்களுக்குப் புத்தி இருக்கிறதா என்று கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், தெருவில் போகிறவர்கள் எல்லாம் கேட்பார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். 5, 6 பேர்கள் குண்டு சட்டியில் குதிரை ஓட்ட வேண்டாம். கல்வி பரவலான சமாச்சாரம். “மாஸ்” சம்பந்தப்பட்ட சமாச்சாரம். ஏனவே சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறேன். இது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், கல்வி அரசுடமையாக்கப்பட வேண்டும். தாய்மொழி பயிற்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே, இன்று ஆரம்பிக்கிற ஜனநாயக முயற்சி தொடர்ந்தால், பூர்த்தி செய்யப்படுமானால், அதுதான் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய ஓட்டுமொத்தமான கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நன்னாள். அந்த ஜனநாயக முயற்சியைத் துவக்கி வைக்கக் கூடிய தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய சிந்தனையைத் தூண்டிவிடக் கூடிய அளவுக்கு, அதுவும் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் குடும்பத்தில் வந்துள்ள திரு. தாமோதரன் போன்றவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களிலே ஜனநாயகக் காற்று வீசுவதற்கு சாளரங்களைக் கொஞ்சம் திறந்து விடுங்கள் என்று சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிற இந்த நடைமுறையை, ஆதரித்து, தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் சாளரங்களை நன்றாகத் திறந்து விட வேண்டுமென்ற முறையிலே, இதை வரவேற்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்): இத்துடன் மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று, அவை மீண்டும் நான்கு மாதம் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7.00)

1978 செப்டம்பர் 11]

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 1387, Home, dated the 17th June 1978 in regard to an amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937)].

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 819, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 23rd June 1978 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 333 of 1971, dated the 30th November 1971, published at page 1887 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 22nd December 1971. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, Notifications and other Papers.

22. Second Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1971-72. (Civil) (Tamil).

23. Third Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1972-73 (Civil) (Tamil).

24. Fourth Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1972-73. (Commercial) (Tamil).

TRUTH ALONE TRIUMPHS

